

KULTÚRNE LETO A HRADNÉ SLÁVNOSTI BRATISLAVA 2017

CULTURAL SUMMER AND THE CASTLE FESTIVAL BRATISLAVA 2017

42. GITAROVÝ FESTIVAL J. K. MERTZA

42nd GUITAR FESTIVAL OF J. K. MERTZ

Festival z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia. /
The Festival has been supported using public funds provided by Slovak Arts Council.

Organizátor festivalu: Spoločnosť J. K. Mertz /
Organisation of the Festival: Society of J. K. Mertz

Spoluorganizátor festivalu: Bratislavské kultúrne a informačné stredisko /
Co-organiser of the Festival: Bratislava Cultural and Information Centre

Hlavný partner festivalu / Main partner of the Festival:
Fond na podporu umenia / Slovak Arts Council

Partner festivalu / Partner of the Festival:
Bratislavský samosprávny kraj / Bratislava Self-Governing Region

Sponzori a partneri festivalu / Sponsors and partners of the Festival:
Mesto Bratislava / City of Bratislava
Grantový program Ars Bratislavenis / The Grant Ars Bratislavenis
Veľvyslanectvo Španielskeho kráľovstva v Bratislave / The Embassy of Spain in Bratislava
Hudobná a tanečná fakulta VŠMU v Bratislave / Music and Dance Faculty of the Academy
of Performing Arts in Bratislava
Slovenská národná galéria / Slovak National Gallery
Hudobné centrum / Music Centre Slovakia
Hudobný fond / Music Fund
Združenie pre klasickú gitaru / Classical Guitar Society
ALBRECHT FORUM, o. z.
DoubleP-PERFECT PRINT
Dóša tlačiareň

Mediálni partneri / Media partners:
RTVS – Rádio Devín – Rozhlas a televízia Slovenska / Radio and Television Slovakia
Hudobný život
In BA
Bratislava Tourist Board
Moja kultúra
Citylife.sk
festivaly.sk

42. GITAROVÝ FESTIVAL J. K. MERTZA
42nd GUITAR FESTIVAL OF J. K. MERTZ

BRATISLAVA, 16. – 21. jún 2017 / June 16 – 21, 2017

HLAVNÝ PROGRAM / MAIN PROGRAMME

Piatok 16. jún – 19.00 / Friday, June 16 – 7 pm

Zrkadlová sieň Primaciálneho paláca / Hall of Mirrors of Primate's Palace

OTVÁRACÍ KONCERT / OPENING

Karol Samuelčík (SK), Mucha Quartet (SK)

Sobota 17. jún – 19.00 / Saturday, June 17 – 7 pm

Koncertná sieň Dvorana, HTF VŠMU / Dvorana Concert Hall, Music Academy

KONCERT K ŽIVOTNÉMU JUBILEU PROF. JOZEFA ZSAPKU /
A CONCERT ON THE OCCASION OF PROF. JOZEF ZSAPKA'S JUBILEE

Účinkujú bývalí a súčasní študenti prof. Zsapku / The former and current
students of Prof. Zsapka perform

Nedeľa 18. jún – 19.00 / Sunday, June 18 – 7 pm

Zrkadlová sieň Primaciálneho paláca / Hall of Mirrors of Primate's Palace

ANABEL MONTESINOS (ES)

Pondelok 19. jún – 19.00 / Monday, June 19 – 7 pm

Koncertná sieň Klarisky / Klarisky Concert Hall

CIFRAS IMAGINARIAS

HUDBA PRE DVE VIHUELY / MUSIC FOR TWO VIHUELAS

Ariel Abramovich (ARG), Jacob Heringman (GB)

Utorok 20. jún – 17.00 / Tuesday, June 20 – 5 pm

Koncertná sieň Dvorana, HTF VŠMU / Dvorana Concert Hall, Music Academy

VEČER LAUREÁTOV, I. ČASŤ / LAUREATES' NIGHT I

Dominika Figmiková, Jakub Gunár, Veronika Láhká, Benedikt Lukáš,
Aneta Turčinová, Andrej Varečka (SK)

Utorok 20. jún – 19.00 / Tuesday, June 20 – 7 pm

Koncertná sieň Dvorana, HTF VŠMU / Dvorana Concert Hall, Music Academy

VEČER LAUREÁTOV, II. ČASŤ / LAUREATES' NIGHT II

Nikolas Gohl (DE)
Antoine Morinière (FR)

Streda 21. jún – 19.00 / Wednesday, June 21 – 7 pm

Zrkadlová sieň Primaciálneho paláca / Hall of Mirrors of Primate's Palace

**ARGENTÍNSKA HUDBA PRE GITARU A BANDONEÓN /
MUSIC OF ARGENTINA FOR GUITAR AND BANDONEON**

Roberto Aussel (ARG), Juan José Mosalini (ARG)

**VSTUPENKY SÚ DOSTUPNÉ V SIETI TICKETPORTAL A HODINU PRED KONCERTOM
TICKETS AVAILABLE VIA THE TICKETPORTAL AND ONE HOUR BEFORE THE CONCERT**

**SPRIEVODNÉ PODUJATIA / ADDITIONAL EVENTS
KONCERTY / CONCERTS**

Sobota 27. máj – 14.00 / Saturday, May 27 – 1 pm

Záhrada Domu Albrechtovcov / Garden of Albrechts' House, Kapitulská 1

**GITARA V ZÁHRADE „KAPITULSKÉHO DVORA“ /
GUITAR IN THE GARDEN ON THE KAPITULSKÁ STR COURTYARD**

Hudobná pozvánka na 42. Gitarový festival J. K. Mertza
Účinkujú študenti a pedagógovia Konzervatória a HTF VŠMU
– v spolupráci s O.Z. Albrechtforum, v rámci podujatia „Kapitulské dvory“
/ Musical invitation for the 42nd Guitar Festival of J. K. Mertz
Students and teachers of the Conservatory and Music Academy perform
– in a collaboration with the O.Z. Albrechtforum,
in the frame of “Yards on Kapitulská Str.”

Pondelok 19. jún – 12.30 / Monday, June 19 – 12.30 pm

Viedeň, Slovenský inštitút / Vienna, Slovak Institute

**KONCERT LAUREÁTOV DETSKÝCH SÚŤAŽÍ
/ CONCERT OF LAUREATES OF CHILDREN'S COMPETITIONS**
v spolupráci s Hudobným centrom / in a collaboration with the Music Centre

Streda 21. jún – 14.00 / Wednesday, June 21 – 2 pm

Bratislava, Hviezdoslavovo námestie / Hviezdoslav Square

**KONCERT LAUREÁTOV DETSKÝCH SÚŤAŽÍ
/ CONCERT OF LAUREATES OF CHILDREN'S COMPETITIONS**

v spolupráci s Hudobným centrom, v rámci akcie Sviatok hudby / in a
collaboration with the Music Centre, in the frame of La Fête de la Musique

Nedeľa 2. júl – 18.00 / Sunday, July 2 – 6 pm

Esterházyho palác SNG / Esterházy Palace of the Slovak National Gallery

PAVOL MALOVEC V SNG

**PRI PRÍLEŽITOSTI ŽIVOTNÉHO JUBILEA SKLADATEĽA PAVLA MALOVCA
/ PAVOL MALOVEC IN THE SLOVAK NATIONAL GALLERY
ON THE OCCASION OF THE JUBILEE OF THE COMPOSER PAVOL MALOVEC**

Bratislavské gitarové kvarteto (SK), Spectrum Quartett (SK),
Zuzana Meleková (SK), Eva Belicová (SK)

**MAJSTROVSKÉ KURZY, WORKSHOPY, PREZENTÁCIE,
PREDNÁŠKY, BESEDY / MASTERCLASSES, WORKSHOPS,
PRESENTATIONS, LECTURES, DISCUSSIONS**

**18. – 22. 6. Majstrovské kurzy, workshopy a prezentácie / Masterclasses,
workshops and presentations**

Roberto Aussel, Juan José Mosalini, Marco Tamayo, Jacob Heringman, Ariel
Abramovich, Antoine Morinière, Nikolas Göhl

**19. – 20. 6. Prednášky, besedy, kurzy pre učiteľov a žiakov ZUŠ / Lectures,
discussions, classes for art school teachers and pupils**

Zdeněk Dvořák, Ozren Mutak, Martin Krajčo

**Zmena programu a účinkujúcich vyhradená! /
The programme and performers may be subject to change!**

Ďalšie informácie / More information: www.jkmertz.com

16. júna 2017 (piatok), Zrkadlová sieň Primaciálneho paláca, 19.00 hod.
June 16, 2017 (Friday), Hall of Mirrors of Primate's Palace, 7 pm

OTVÁRACÍ KONCERT / OPENING

Karol Samuelčík, gitara/guitar (Slovensko/Slovakia)

Mucha Quartet (Slovensko/Slovakia)

Antoine de Lhoyer (1768 – 1852)

Koncert pre gitaru a sláčikové nástroje, op. 16 / Concerto for Guitar and Strings, Op. 16
Allegro moderato – Rondo Allegretto

Enrique Granados (1867 – 1916)

Osem poetických valčíkov / 8 Valses poéticos *
1. Melódico – 2. Tempo de Valse noble – 3. Tempo de Valse lento – 4. Allegro humorístico – 5. Allegretto (elegante) – 6. Qua si ad libitum (sentimental) – 7. Vivo – 8. Presto

Isaac Albéniz (1860 – 1909)

En la playa
Rumores de la caleta (Malagueña)
Puerta de Tierra (Bolero)

z/from Recuerdos de Viaje, op./Op. 71 **

* * *

Mauro Giuliani (1781 – 1829)

Koncert pre gitaru č. 1 in A, op. 30
Guitar Concerto No. 1 in A, Op. 30
Allegro Maestoso – Andantino Siciliano – Polonese

* *úprava / arrangement: Shin-ichi Fukuda*

** *úprava / arrangement: Karol Samuelčík*

I keď gitara zažívala v prvej polovici 19. storočia jeden zo svojich vrcholov, gitarový koncert bol ojedinelým žánrom. Za štyridsať rokov ich vzniklo dovedna desať a len výnimočne gitaru sprevádzal väčší orchester. Sláčikový súbor bol zväčša redukovaný na kvarteto, čo bolo neraz výhodné i z hľadiska zvukového pomeru so sólovou gitarou. Európskymi centrami gitarovej kultúry boli Paríž a Viedeň, preto neprekvapuje, že väčšina koncertov pre gitaru súvisí s týmto prostredím. **Antoine de Lhoyer** – francúzsky gitarista a skladateľ – výrazne obohatil rané obdobie tejto epochy. Kým spočiatku nadväzoval na výtvarnosti galantného štýlu, v jeho neskoršom diele je rozpoznateľný vplyv estetiky klasicizmu, najmä Haydnovej hudby. I keď sa začiatkom storočia na pódiumoch udomácnila šesťstrunová gitara, Lhoyer bol verný tradícii a písal pre päťstrunový (päťborový) nástroj, ktorý mal silné zázemie najmä vo Francúzsku. Napísal preň aj svoj *Koncert pre gitaru so sprievodom dvoch huslí, violy a basu*, op. 16. I keď vyšiel tlačou roku 1802 v Hamburgu, je súčasťou francúzskej tradície, ktorá položila základy gitarového umenia ešte pred príchodom slávnych talianskych a španielskych hudobníkov do Paríža. Koncert patrí medzi prvé svojho druhu a jeho forma vychádza z ranej podoby sólového koncertu populárneho v Paríži v poslednej tretine 18. storočia. Charakterizuje ho dvojčastovosť – prvá časť sonátová, druhá rondo, obe v rýchlym tempe a durovej tónine. V oboch častiach Lhoyerovho koncertu nachádzame i typické kontrastné molové epizódy a virtuoza sólového partu stojí na arpeggiových textúrach a rýchlych legatových pasážach vychádzajúcich z husľového idiómu. Lhoyerov gitarový koncert v plnej miere odráža charakteristický francúzsky štýl klasicistického obdobia gitary. Naopak, *Koncert pre gita-*

ru a orchester, op. 30 **Maura Giulianiho** patrí k vrcholom gitarového koncertantného štýlu. Giuliani – taliansky virtuóz a skladateľ – prežil svoje najväčšie úspechy vo Viedni, kde pôsobil po boku miestnej hudobníckej elity. Partnermi mu boli Hummel, Mayseder, či Beethoven a Schubert. Vďaka tomu si mohol dovoliť svoje dielo uviesť so sprievodom „veľkého“ orchestra, čomu údajne dopomohol inštrumentáciou diela Hummel. Koncert mal premiéru roku 1808 a tlačou vyšiel o dva roky neskôr vo Viedni. Už od počiatku mal dve verzie – okrem orchestrálnej podoby bola publikovaná verzia pre gitaru a sláčikové kvarteto. Giuliani mal toto obsadenie v oblube a okrem troch gitarových koncertov preň napísal i ďalšie štyri opusy (op. 65, 101 – 103). Opus 30 je odrazom Giulianiho kompozičného prístupu a okrem „talianskosti“, ktorej sa nikdy nebránil, je tu citeľný vplyv viedenského prostredia. Úvodná časť je vystavaná na charakteristickej koncertantnej sonáte s dvojistou expozíciou (tutti aj sólistu), rozvedením a reprízou. Jednotlivé epizódy sólového partu prezentujú Giulianiho podobu vrcholnej virtuozity, umocňovanú stupnicovými pasážami, intervalovými sledmi a mnohými kadenciami. Kontrastne a mimoriadne pôsobivo vyznieva druhá časť *Siciliana*. Po krátkej introdukcii prichádza melanchonická téma v centrálnej tónine e mol, vzápätí vybočuje do durovej paralely G a po slede modulácií je celá časť ukončená v E dur. *Siciliana* patrí v Giulianiho diele k najkrajším kantabilným momentom a potvrdzuje, že základom jeho myslenia bola vždy belkantová tradícia. V záverečnej časti autor nezariskoval a pre vyvrcholenie koncertu zvolil typické finále, ktoré prinavráti poslucháča do sveta virtuózov, v tanečnom a iskrivom štýle *Alla Polacca*. Opus 30 je Giulianiho najpopulárnejším koncertom a v súčasnosti je azda jediným, ktorý na pódiách a nahrávkach úspešne konkuruje monumentálnejším gitarovým koncertom 20. storočia.

Despite the fact that in the first half of the 19th century the guitar was experiencing one of its best times, the guitar concerto was quite a sporadic genre. In four decades only 10 of them originated and only rarely was the guitar accompanied by a larger orchestra. Strings were usually reduced into a quartet, what was advantageous also from the point of view of the sound relations between the ensemble and the solo guitar. Paris and Vienna were the European centres of the guitar culture, thus it is no surprise that the majority of guitar concertos are bound with this environment. **Antoine de Lhoyer** – a French guitarist and composer – significantly enriched the early period of this epoch. While at first he followed the achievements of the gallant style, in his later work we can find the influences of the Classical aesthetics, and mostly of Haydn's music. Although the beginning of the century witnessed the 6-string guitar commanding the stages, Lhoyer kept to the tradition and wrote for the 5-string (5-course) instrument, which had a strong background especially in France. Also his *Concerto for Guitar Accompanied by Two Violins, Viola and Bass*, Op. 16 was written for it. Although published in 1802 in Hamburg, it is part of the French tradition which laid the foundations of the guitar playing art even before the arrival of famous Italian and Spanish musicians in Paris. The concerto belongs to the first of its kind and its form is based on the early solo concerto popular in Paris in the last third of the 18th century, consisting of two movements – the first one in sonata form, the second one a rondo, both in a quick tempo and major key. In both movements of Lhoyer's concerto we can find also typical contrasting minor episodes, and the virtuosity of the solo part consists in arpeggio and rapid legato passages based on the violin idiom. Lhoyer's guitar concerto fully reflects the typical French style of the guitar of Classical period. Contrary to it the *Concerto for Guitar and Orchestra*,

Op. 30 by **Mauro Giuliani** belongs to the peaks of the guitar concertante style. Giuliani – an Italian virtuoso and composer – experienced his biggest successes in Vienna, where he lived and worked side by side with the local music elite: Hummel, Mayseder, Beethoven and Schubert were his partners. This helped him to present his work with the “large” orchestra accompaniment; allegedly, Hummel helped him with the orchestration. The concerto was premiered in 1808 and printed two years later in Vienna. From the outset it had two versions – next to the orchestral version also one for guitar and string quartet was published. It was Giuliani’s favourite lineup, and in addition to three guitar concertos he wrote four other works (Op. 65, 101–103) for it. Opus 30 reveals Giuliani’s compositional attitude and next to its “Italian” character, never denied by the composer, one can also find here an apparent influence of the Vienna ambience. The opening movement is a characteristic concertante sonata with double exposition (of both the tutti and the soloist), development and recapitulation. Particular episodes of the solo part present Giuliani’s concept of the supreme virtuosity, strengthened by scale passages, interval sequences and many cadences. The second movement *Siciliana* is contrasting and extremely impressive. After the short introduction the melancholic theme in the main key E minor appears, then it steps aside to the parallel G major and after a modulating passage the whole movement ends in E major. The *Siciliana* belongs to the most beautiful cantabile instances in Giuliani’s work and it confirms that his thinking was always based on the bel canto tradition. In the final movement the author did not risk and chose a typical finale for the piece’s culmination, bringing the listener back to the world of virtuosi: in a dance and sparkling style of *Alla Polacca*. Opus 30 is Giuliani’s most popular concerto and at present perhaps the only one capable of competing with more monumental 20th-century guitar concertos on stages and recordings.

17. júna 2017 (sobota), Koncertná sieň Dvorana, VŠMU, 19.00 hod.
June 17, 2017 (Saturday), Dvorana Concert Hall, Music Academy, 7 pm

KONCERT K ŽIVOTNÉMU JUBILEU PROF. JOZEFA ZSAPKU / A CONCERT ON THE OCCASION OF PROF. JOZEF ZSAPKA'S JUBILEE

Zsófia Boros, Sándor Papp, Csaba Nagy (Maďarsko/Hungary),
Juraj Burian, Ján Labant, Karol Samuelčík,
Bratislavské gitarové kvarteto / Bratislava Guitar Quartet
(Slovensko/Slovakia),
VientoMarero Duo (Česká republika / Czech Republic)

Prof. Jozef Zsapka sa narodil roku 1947 v Komárne, hru na gitare vyštudoval na Konzervatóriu v Brne, a následne začal budovať tradíciu umenia klasickej gitary na Slovensku. Základom jeho aktivít bola vždy koncertná činnosť. Bol aktívny ako sólista a komorný hráč, pohybujúc sa vo viacerých hudobných žánroch. K vrcholom jeho koncertnej dráhy patrí účinkovanie v komornom duu s manželkou Dagmar, ktoré je považované za špičku svojho druhu v celosvetovom meradle. Jozef Zsapka nahral viac ako 4 desiatky CD albumov, z ktorých väčšina zaznamenala ohlas v zahra-

Koncert sa koná vďaka spolupráci s Hudobnou a tanečnou fakultou VŠMU. / The concert is taking place thanks to a collaboration with the Faculty of Music and Dance of the Academy of Performing Arts.

VŠMU
VYSOKÁ
ŠKOLA
MÚZICKÝCH
UMENÍ

ničí. Paralelne sa venoval pedagogickej činnosti – najskôr na LŠU, neskôr zakladal gitarovú triedu na bratislavskom Konzervatóriu (1971) a o desať rokov vybudoval priestor pre gitaru i na HTF VŠMU, kde pôsobí ako profesor dodnes. Vďaka svojej neúnavnej aktivite vychoval desiatky úspešných hudobníkov a pedagógov a vytvoril priestor pre rozvoj gitarového umenia na Slovensku. Roku 1974 založil prvý bratislavský gitarový festival a bol jeho dlhoročným umeleckým riaditeľom. Festival – najskôr Dni gitarovej hudby, neskôr Medzinárodný gitarový festival J. K. Mertz – patrí k najstarším a najrenomovanejším svojho druhu na svete. Medzi ďalšie Zsapkove aktivity patrí edičná a aranžérska činnosť. Stál pri mnohých slo-

venských gitarových publikáciách a jeho aktuálne práce zaznamenali ohlasy i v zahraničí a vychádzajú v Nemecku, Švédsku či Kanade.

Zsófia Boros bola študentkou v triede prof. Zsapku na Konzervatóriu v Bratislave v rokoch 1994 – 1998. V štúdiách pokračovala na Universität für Musik und darstellende Kunst vo Viedni a završila ich na Gitarovej akadémii F. Tárregu v talianskom Pordenone. Aktuálne žije vo Viedni a medzi jej najvýraznejšie úspechy patria dva CD albumy (2013, 2016), ktoré realizovala pre renomované vydavateľstvo ECM. **Juraj Burian** študoval v triede prof. Zsapku na bratislavskom Konzervatóriu v rokoch 1987 – 1991. Následne získal štipendium na Berklee College of Music v Bostone, ktorú ukončil roku 1995. Je aktívnym koncertným gitaristom a vyhľadávaným štúdiovým hráčom. V rokoch 1990 a 2001 získal Cenu slovenskej hudobnej akadémie – Instrumentalista roka. Dnes už renomovaný súbor **Bratislavské gitarové kvarteto** vzniklo na pôde HTF VŠMU v roku 1996. Jeho zakladajúci

členovia Jana Mazáková (Zapletalová), Radka Kubrová (Krajčová), Miloš Slobodník a Miloš Tomašovič tvorili triedu prof. Zsapku v rokoch 1988 až 1996. Neskôr sa stal členom súboru Martin Krajčo, ktorý v triede prof. Zsapku vyštudoval konzervatórium i HTF VŠMU (1992 – 2008). V rokoch 2007 až 2014 boli súčasťou gitarového kvarteta i ďalší absolventi Zsapkovej triedy Vladimír Ondrejčák, Jana Babuliaková, Karol Samuelčík. Aktuálne je členom súboru grécky gitarista a skladateľ Yorgos Nousis. Maďarský gitarista **Sándor Papp** je absolventom HTF VŠMU, na ktorej úspešne ukončil magisterské (1991) i doktorandské štúdium (2007) v triede prof. Zsapku. Patrí k vedúcim osobnostiam maďarskej gitarovej hry a vyučuje na Hudobnom Inštitúte Bélu Bartóka, ktorý je súčasťou Univerzity v Miškolci. **Csaba Nagy** je ďalším študentom Jozefa Zsapku na HTF VŠMU (1994), ktorý sa uplatnil v Maďarsku, kde vyučuje hru na gitare a komornú hudbu na Hudobnom konzervatóriu Ernő Dohnányiho vo Veszpréme. Ako aktívny interpret starej hudby hráva predovšetkým renesančný a barokový repertoár na lutne a vihuele. Založil a vedie súbor starej hudby *Recherche Régizenei Műhely* a je zakladateľom a umeleckým riaditeľom Festivalu starej hudby vo Veszpréme (Maďarsko). **Ján Labant** absolvoval HTF VŠMU v triede prof. Zsapku (1992) a doktorandský titul získal na VŠMU roku 2008. Patrí k vedúcim osobnostiam slovenskej gitary, vyučuje na Konzervatóriu v Žiline a od roku 2011 je docentom FMU Akadémie umení v Banskej Bystrici. Koncertoval po celom svete, nahral 5 CD albumov a vychoval mnohých úspešných slovenských gitaristov. **VientoMarero Duo** tvoria absolventi HTF VŠMU Michaela a Jiří Meca. Michaela študovala hru na flaute v triede doc. Dagmar Zsapkovej, Jiří bol študentom gitarovej hry v triede prof. Zsapku a spoločne uňho študovali i komornú hru. Aktuálne pôsobia v Českej republike, pravidelne však koncertujú okrem domácej scény i na Slovensku, v Poľsku a v Litve. **Karol Samuelčík** je absolventom magisterského štúdia HTF VŠMU, ktoré ukončil s mimoriadnym ocenením – Cenou rektora (2016) –, a aktuálnym doktorandom v triede prof. Zsapku. Počas štúdia získal mnohé medzinárodné ocenenia a ako sólista vystúpil s viacerými domácimi orchestrami. Jeho doterajšie úspechy i aktivity sú príslubom výraznej umeleckej osobnosti.

Prof. **Jozef Zsapka** was born in 1947 in Komárno, studied the guitar playing at Brno Conservatory and decided to build the tradition of guitar playing art in Slovakia. All his activities converged on stage appearances; he performed as a soloist and chamber music player, being at home in several musical genres. His participation in a chamber duo with his wife Dagmar has crowned his performing career. The duo is considered the cream of the crop in the world. Jozef Zsapka has recorded more than 41 CD albums, many of which have met with a response abroad. Simultaneously he has been teaching, first at an Elementary Art School, later he founded the guitar class at the Bratislava Conservatory (1971) and ten years later he succeeded in introducing guitar teaching also at the Faculty of Music and Dance of the Academy of Music and Performing Arts, where he has been active as a professor to this day. Thanks to his relentless activity he has brought up dozens of successful musicians and teachers and boosted the development of the guitar art in Slovakia. In 1974 he founded the first Bratislava guitar festival and was its long-time artistic director. The festival – first as the Days of Guitar Music, then the International Guitar Festival of J. K. Mertz – belongs to the oldest and most respected of its kind in the world. Zsapka is active also as an editor and arranger: he stimulated the origination of many Slovak guitar publications. His present works have been acclaimed abroad and published in Germany, Sweden and Canada.

Zsófia Boros was a student in Zsapka's class at the Bratislava Conservatory (1994–1998). She continued her studies at the Universität für Musik und darstellende Kunst in Vienna and at the F. Tárrega Guitar Academy in Italian Pordenone. Presently she is living in Vienna. Two CDs (2013, 2016) which she recorded for the renowned publishing house ECM belong to her most pronounced successes. **Juraj Burian** studied in the class of Prof. Zsapka at the Bratislava Conservatory (1987–1991) before acquiring a scholarship at the Berklee College of Music in Boston, which he finished in 1995. He is an active concert guitarist and sought-after studio player. In 1990 and 2001 he was awarded the Slovak Music Academy Prize – The Instrumentalist of the Year. Today reputable, the ensemble **Bratislava Guitar Quartet** originated in 1996 at the Bratislava Music Academy. Its founding members Jana Mazáková (Zapletalová), Radka Kubrová (Krajčová), Miloš Slobodník and Miloš Tomašovič were Zsapka's pupils in the period 1988–1996. Later Martin Krajčo, Zsapka's student at the Conservatory as well as at the Academy (1992–2008), joined the ensemble. Other graduates from Zsapka's class were also members of the quartet in 2007–2014: Vladimír Ondrejčák, Jana Babuliaková, Karol Samuelčík. Presently the Greek guitarist and composer Yorgos Nouis is the quartet's member. The Hungarian guitarist **Sándor Papp** graduated from the Bratislava Academy, where he successfully finished his master's (1991) and doctoral studies (2007) in Zsapka's class. Presently he belongs to the leading personalities of the Hungarian guitar playing and he has been teaching at the Béla Bartók Music Institute, part of the Miskolc University. Hungarian guitar and lute player **Csaba Nagy** (1968) studied with Jozef Zsapka at the University of Performing Arts in Bratislava (graduated in 1994). He teaches classical guitar and chamber music at Ernő Dohnányi Conservatory of Music in Veszprém (Hungary). As a performing artist of early music he plays the Renaissance and Baroque lute and vihuela. He is the founder and leader of the early music ensemble *Recercare Régizenei Műhely* and also the founder and artistic director of the Early Music Festival in Veszprém (Hungary). **Ján Labant** graduated in 1992 from Zsapka's class at the Academy and acquired the PhD degree in 2008. Belonging to the significant personalities of the Slovak guitar art he teaches at the Žilina Conservatory and since 2011 he has been a reader at the Academy of Arts in Banská Bystrica. He has given concerts all over the world, recorded 5 CDs and brought up a number of successful Slovak guitar players. Michaela and Jiří Meca, former graduates from the Academy, have formed the **VientoMarero Duo**. Michaela studied the flute playing with Doc. Dagmar Zsapková, Jiří was a guitar student of Prof. Zsapka, with whom they studied also chamber playing. They are active in Czechia, playing regularly also in Slovakia, Poland, Lithuania. **Karol Samuelčík** acquired his master's degree from the Academy in 2016 with the Prize of the Rector, presently he is in a doctoral programme in Zsapka's class. During his studies he acquired many international awards and performed as a soloist with some domestic orchestras. His present achievements and activities are promise of a distinctive artistic personality.

18. júna 2017 (nedeľa), Zrkadlová sieň Primaciálneho paláca, 19.00 hod.
June 18, 2017 (Sunday), Hall of Mirrors of Primate's Palace, 7 pm

Anabel Montesinos, gitara/guitar (Španielsko/Spain)

Mauro Giuliani (1781 – 1829)

Grande Overture, op. 61 / Op. 61

Enrique Granados (1867 – 1916)

8 Valses poéticos

8 Poetic Waltzes

Introduction – Melódico – Tempo de Valse noble – Tempo de Valse lento – Allegro humorístico – Allegretto (elegante) – Quasi ad libitum (sentimental) – Vivo – Presto

Francisco Tárrega (1852 – 1909)

Fantázia na témy z opery La traviata

Fantasia on Themes from La Traviata

* * *

Fernando Sor (1778 – 1839)

Variácie na Mozartovu tému op. 9

Variations on a theme by Mozart, Op. 9

Introduction, Andante Largo – Thema, Andante moderato – Var. 1 – Var. 2, Mineur – Var. 3 – Var. 4, Più mosso – Var. 5, Più mosso

Ďalší program bude ohlásený interpretkou. / The next programme will be announced by the performer.

Koncert sa koná vďaka podpore Španielskeho veľvyslanectva v Bratislave.
The concert is taking place with the support of the Embassy of Spain in Bratislava.

Ak sa pozrieme na vývoj gitarovej literatúry zo širšej perspektívy, zdá sa, že až do prvej polovice 20. storočia v nej jednoznačne dominovala talianska a španielska hudba. Bez pochyb sa o jej rozvoj zaslúžili najmä gitaroví virtuózi, spočiatku ako hráči a tvorcovia v jednej osobe, neskôr ako interpreti inšpirujúci skladateľov. Nemecká hudba pre gitaru sa vo výraznejšej miere začala objavovať až v ranoromantickej ére, ale nepodarilo sa jej získať výraznejšiu popularitu v Európe. Napriek tomu sa však práve talianski a španielski hudobníci neraz nechali inšpirovať nemeckým prostredím a mnohé ich vrcholné diela vznikli ako priama reakcia naň. Azda najslávnejší taliansky gitarista prvej štvrtiny 19. storočia **Mauro Giuliani** prežil najúspešnejšie roky svojej kariéry vo videnskom prostredí. Trinásť rokov bol súčasťou koncertného života rakúskej metropoly a hrával s najvýznamnejšími hráčmi tejto doby, okrem iných s Hummelom, Maysederom či Moschelesom, známe sú však i jeho umelecké priateľstvá s Beethovenom a Schubertom. I keď základom Giulianiho jazyka vždy zostala operná tradícia talianskeho *bel canto*, vo viacerých jeho kompozíciách z videnského obdobia je citelný vplyv tamojšej hudby. *Grande ouverture*, op. 61 vznikla roku 1814 a je Giulianiho gitarovou reakciou na predohry komických oper. Giulianiho jazyk v nej smeruje netypicky viac k Mozartovi či ranému Beethovenovi ako k Rossinimu, ktorého hudba bola preňho silnou inšpiráciou v ostatných rokoch. Do dialógu s Mozartovou hudbou vstúpil aj španielsky virtuóz a skladateľ **Fernando Sor**. Jeho *Variácie na Mozartovu tému*, op. 9, ktoré vyšli tlačou počas jeho londýnskeho obdobia roku 1821, sa stali kľúčovým dielom pri znovuobjavovaní Sorovej hudby v 20. storočí. Ich témou je ária zo záveru I. dejstva *O cara armonia* (v nemeckom jazyku *Das klinget so herrlich*) opery *Čarovná flauta*. Mozartova opera mala vo Viedni

premiéru roku 1791, ale v Londýne zaznela až po 28 rokoch. Je preto pravdepodobné, že variácie sú Sorovou veľmi aktuálnou reakciou na túto udalosť. Kým Sorova hudba znamenala vrcholnú podobu španielskej ranoromantickej gitary, pri zrode novodobej éry španielskej gitary stál v závere 19. storočia **Francisco Tárrega**. Bol výnimočným hráčom, pedagógom a tvorcom neskororomantického repertoáru, ktorý predznamenal znovuzrodenie gitary ako koncertného nástroja pre 20. storočie. Tárrega bol i výborným improvizátorom, čo zúročil vo svojich vrcholných dielach, medzi ktoré patrí i *Fantázia na témy z opery La traviata*. Dielo je prepracovaním rovnomennej fantázie, ktorú skomponoval Tárregov učiteľ Julián Arcas, pričom využíva témy z úvodného *Preludia* a árií *Addio del passato* (3. dejstvo) a *Sempre libera* (1. dejstvo) Verdiho opery *La traviata*. Odkaz Francisca Tárregu bol základom pre ďalší vývoj nástroja a jeho hudby. Postupne začal gitarové prostredie presahovať, a to i prostredníctvom adaptácií a transkripcií klavírnej hudby romantizmu či nastupujúcej generácie španielskej národnej školy. Popri Albénizovej hudbe, ktorá transkripciám jednoznačne dominuje, často znie v gitarovej úprave i hudba **Enriqueho Granadosa**. *Valses poéticos* venoval svojmu priateľovi, španielskemu klaviristovi Joaquínovi Malatsovi. Jednotlivé valčíky boli najskôr súčasťou rozsiahlejšieho cyklu *Cartas de amor*. Granados z nich vybral osem a pridal introdukciu, vďaka čomu vznikla mimoriadne pôsobivá ucelená kolekcia krátkych charakteristických valčíkov, ktorých nálady sú obsiahnuté v ich podtituloch.

When we look at the development of the guitar literature we can see that it was positively dominated by Italian and Spanish music until the first half of the 20th century. It was certainly developed mostly by guitar virtuosi, who at first were players and composers in one, later the performers inspiring the composers. German guitar music started to appear considerably no sooner than in Early Romanticism but it did not achieve extreme popularity in Europe. However, the Italian and Spanish musicians let themselves be inspired by the German environment and many of their best works originated in a reaction to it. Perhaps the most famous Italian guitarist of the first quarter of the 19th century **Mauro Giuliani** spent his most successful years in Vienna. Part of concert life of the Austrian metropolis for 13 years, he played with the most renowned musicians of the era: Hummel, Mayseder and Moscheles, among others. Also his artistic friendship with Beethoven and Schubert is known. Although Giuliani's language was always based on the opera tradition of the Italian *bel canto*, in many of his Viennese compositions the influence of the Viennese music is distinctive. *Grande ouverture* Op. 61 originated in 1814 as Giuliani's guitar reaction to comic opera overtures. In it Giuliani's language is untypically closer to Mozart or early Beethoven than to Rossini, whose music was a strong inspiration for him in the latest years. The Spanish virtuoso and composer **Fernando Sor** also began a dialogue with Mozart's music. His *Variations on a Theme by Mozart*, Op. 9, printed in 1821 during his London period, became the crucial work of the reinvention of Sor's music in the 20th century. The theme is based on the aria *O cara armonia* (in German *Das klinget so herrlich*) from the end of the 1st Act of *The Magic Flute*. This opera of Mozart's was premiered in 1791 in Vienna, but in London it first sounded only 28 years later, thus probably Sor's variations are in fact a very topical reaction to the event. While Sor's music represents the pinnacle of the Spanish Early Romantic guitar music, **Francisco Tárrega** is credited with the birth of the modern era of Spanish guitar in the late 19th century. He was an excellent performer, teacher and creator of Late Romantic repertory adumbrating the rebirth of the guitar as a 20th-century concert instrument. Tárrega was an excellent im-

proviser, what he demonstrated also in his best works, *Fantasia on Themes from La Traviata* among them. The piece is in fact an elaboration of the eponymous fantasia composed by Tárrega's teacher Julián Arcas and it uses themes from the opening *Preludio* and arias *Addio dell'passato* (3rd Act) and *Sempre libera* (1st Act) from Verdi's *La Traviata*. Francisco Tárrega's legacy laid the foundations for the following development of the instrument and its music and gradually it began to exceed the guitar community, for instance through adaptations and transcriptions of Romantic piano music or music by the emerging generation of Spanish national school.

The transcriptions are positively dominated by Albéniz's music, but besides that also music by **Enrique Granados** sounds often in guitar arrangements, who dedicated his *Valses poéticos* to his friend, the Spanish pianist Joaquín Malats. The particular waltzes were part of a more extensive cycle *Cartas de Amor*, but Granados selected eight of them and added an introduction, what resulted in an exceptionally impressive complex collection of short characteristic waltzes. Their particular characters are implied in their subtitles.

19. júna 2017 (pondelok), Koncertná sieň Klarisky, 19.00 hod.
June 19, 2017 (Monday), Klarisky Concert Hall, 7 pm

CIFRAS IMAGINARIAS

HUDBA PRE DVE VIHUELY / MUSIC FOR TWO VIHUELAS

Jacob Heringman, vihuela (USA)
Ariel Abramovich, vihuela (Argentina / Argentina)

Josquin Des Prés (c 1450/1455 – 1521)	Inviolata, integra et casta es
Adrian Willaert (c 1490 – 1562)	Ricercar 7
Thomas Crecquillon (c 1505/1515 – 1557) – arr. Francisco Fernández Palero (? – 1597)	Mor me a prive
Giulio Segni da Modena (1498 – 1561)	Ricercar
Antonio de Cabezón (1510 – 1566)	Tiento sobre Malheur me bat
Antonio de Cabezón	Un gay bergier
Philippe Verdelot (1480/1485 – ?1530/1532)	Italia mia
Antonio de Cabezón	Pavana Italiana
Josquin Des Prés	Dulces exuvia
Francesco Canova da Milano (1497 – 1543)	Fantasia (82)
Francisco Fernández Palero	Passeavase el rey moro
Claudin de Sermisy (c 1490 – 1562) – arr. Antonio de Cabezón	Dont vient cela
Philippe Verdelot	Ultimi miei sospiri
Francesco da Milano	Fantasia (22)
Cancionero de Uppsala	Y con qué la lavaré

Juan Vasquez (c 1500 – c 1560)

Juan Vasquez

Cipriano de Rore/anon (Ms Castelfranco Veneto)

Josquin Des Prés

Josquin Des Prés

Dizen a mí que los amores he

De los álamos vengo, madre

Anchor che col partir, fantasía
sobre el madrigal

Pater Noster

Ave Maria

Jediná známa pamiatka vihuelovej komornej hudby je súbor 17 skladieb v zbierke *Silva de sirenas* Enríqueza de Valderrábana (1500 – 1557), ktorá vyšla roku 1547 v španielskom Valladolid. Nájde v nej inštrumentálnu podobu vokálnej hudby Josquina, Gomberta, Moralesa a Willaerta, ako aj variačné skladby a improvizovanú hudbu pre dve vihuely. Nie je jasné, aký bol účel či podoba prezentácie tejto hudby. Je pravdepodobné, že hudba znela častejšie v komornom prostredí, možno ako doplnková, relaxačná, či dokonca didaktická,

určite sa však neuvádzala koncertne, ako je častou praxou v dnešnej dobe. Základná idea projektu Jacoba Heringmana a Ariela Abramovicha *Cifras Imaginarias* vyviera z Valderrábanovho súboru vihuelových duet. *Cifras Imaginarias* – teda imaginárna tabulatúra – prináša ideu autentického prístupu k tvorivej adaptácii vokálnej, klávesovej či lutnovej hudby do vihuelovej podoby, novovytvorenej pre tento projekt. Základom dramaturgie projektu, rovnako ako Valderrábanovej zbierky, je hudba Josquina des Prés: jeho motetá *Inviolata, integra et casta es*, *Pater noster* a *Ave Maria* program ohraničujú, kým lamento *Dulces exuviae* je jeho centrálnym momentom. Adaptácie vokálnej hudby (ensemblových motet Willaerta a Segniho, chansonov Crecquillona a Clauda de Sermisy), klávesovej hudby (Cabezón, Palero), talianskej lutnovej hudby (da Milano), či Verdelovota *Ultimi miei sospiri*, inšpirovaná sólovým aranžmánom uhorského virtuóza Bakfarka, tvoria ucelenú dramaturgiu s cieľom prezentovať vtedajší repertoár vihuelovej hry, ktorej reálnou podobou bola i duetová hra. Abramovich a Heringman, ktorí sa dlhé roky zaoberajú poučenou interpretáciou renesančnej hudby, nám v jedinečnom projekte ponúkajú vlastný pohľad na mapu európskej hudby 15. a 16. storočia v dialógu dvoch vihuel. V projekte umelci využívajú vihuely ladené v G, avšak polyfóniu obohacuje v niektorých duetách i väčší nástroj s hlbším a sytejším tónom ladený v D.

The only known monument of vihuela chamber music is a set of 17 pieces from the collection *Silva de sirenas* by Enríquez de Valderrábano (1500–1557) published in 1547 in the Spanish Valladolid. Instrumental variants of vocal music by Josquin, Gombert, Morales and Willaert can be found in it, as well as variations and improvised music for two vihuelas. Neither the purpose nor the mode of presentation of this music are known today. The music was probably played more often in a chamber space, perhaps as a complementary, entertaining or even didactic music, but it was positively never performed at concerts, which is the regular practice in our times. The essential idea of Jacob Heringman and Ariel Abramovich's project *Cifras Imaginarias* is rooted in Valderrábano's collection of vihuela duets. *Cifras Imaginarias* – the imaginary intabulation – brings the idea of authentic approach to the creative adaptation of vocal, keyboard and lute music to vihuela, newly recreated for the project. The dramaturgy of the project – similarly to Valderrábano's collection – is based on the music by Josquin des Prés; his motets *Inviolata, integra et casta es*, *Pater noster* and *Ave Maria* frame the programme, while the lament *Dulces exuviae* represents its central moment. Adaptations of vocal music (Willaert's and Segni's ensemble motets, chansons by Crecquillon and Claude de Sermisy), adaptations of keyboard music (Cabezón, Palero), Italian lute music (da Milano), even Verdelot's *Ultimi miei sospiri*, inspired by the solo arrangement of the Hungarian virtuoso Valentin Bakfark, create together a complex dramaturgy, whose aim is to present the then repertory of vihuela performance, represented also by duet playing. Abramovich and Heringman have been dealing with the historically informed performance of Renaissance music for years. In this unique project they offer us their own view on the map of the European music of the 15th and 16th centuries in a dialogue of two vihuelas. In the project the musicians play the vihuelas in G, but in some duets the polyphony will be enriched by a larger instrument with a deeper and richer timbre tuned in D.

*Vihuely v G / Vihuelas in G – Martin Haycock (Chichester, UK) 2007 a/and 2016, basová vihuela v D / bass vihuela in D – Marcus Wesche (Bremen, D) 2009

20. júna 2017 (utorok), Koncertná sieň Dvorana, VŠMU, 17.00 hod.
June 20, 2017 (Tuesday), Dvorana Concert Hall, Music Academy, 5 pm

VEČER LAUREÁTOV, I. ČASŤ / LAUREATES' NIGHT I

Laureáti slovenských detských gitarových súťaží Laureates of the Slovak Children's Guitar Competitions

Na koncerte vystúpia laureáti domácich gitarových súťaží, ktorí získali Cenu Spoločnosti J. K. Mertza ako najlepší slovenskí účastníci vybraných podujatí v kategóriách do 16 rokov. Okrem tohto koncertu boli súčasťou ocenenia aj vystúpenia v Slovenskom inštitúte vo Viedni a v rámci podujatia Sviatok hudby, obe organizované v spolupráci s Hudobným centrom. Na koncertoch sa predstavia:

This evening we will welcome the laureates of domestic guitar competitions who were awarded the J. K. Mertz Society Prize as the best Slovak participants of the selected events up to 16 years. In addition to the concert the award includes also performances at the Slovak Institute in Vienna, and performances within the La Fête de la Musique, both organized in collaboration with the Music Centre. Welcome our young guitarists:

Benedikt Lukáš (nar./b. 2004, Košice) – Laureát Celoslovenskej gitarovej súťaže Bojnice 2017 / Laureate of the Slovak Guitar Competition Bojnice 2017

Dominika Figmiková (nar./b. 2005, Bratislava) – Laureátka Celoslovenskej gitarovej súťaže Ružomerská klasická gitara 2017 / Laureate of the Slovak guitar competition Ružomberok Classical Guitar 2017

Jakub Gunár (nar./b. 2008, Bratislava) – Laureát Celoslovenskej gitarovej súťaže Bojnice 2017 / Laureate of the Slovak Guitar Competition Bojnice 2017

Veronika Lahká (nar./b. 2006, Handlová) – 1. miesto v 1. kategórii Young Guitarists Competition – Homage to Luigi Legnani 2017 v Štúrove / 1st prize in the 1st category at the Young Guitarists Competition – Homage to Luigi Legnani 2017 in Štúrovo

Aneta Turčinová (nar./b. 2005, Dolný Kubín) – 1. miesto v 2. kategórii na súťaži Mladí gitaristi – Festival Ivana Ballu 2017 / 1st prize in the 2nd category at the Young Guitarists Competition – Ivan Ballo Festival 2017

Andrej Varečka (nar./b. 2005, Partizánske) – Laureát Celoslovenskej gitarovej súťaže Prievidza 2016 / Laureate of the Slovak Guitar Competition Prievidza 2016

20. júna 2017 (utorok), Koncertná sieň Dvorana, VŠMU, 19.00 hod.
June 20, 2017 (Tuesday), Dvorana Concert Hall, Music Academy, 7 pm

VEČER LAUREÁTOV, II. ČASŤ / LAUREATES' NIGHT II

Laureáti medzinárodných gitarových súťaží Laureates of International Guitar Competitions

Nikolas Göhl – laureát Medzinárodnej gitarovej súťaže J. K. Mertz 2016
/ laureate of the International Guitar Competition of J. K. Mertz 2016

Antoine Morinière – laureát Forum Gitarre Wien 2016 / laureate Forum
Gitarre Wien 2016

Nikolas Göhl, gitara/guitar (Nemecko/Germany)

Kaspar Joseph Mertz (1806 – 1856) / Franz Schubert (1797 – 1828)

Lob der Thränen

Liebesbothschaft

Ständchen

Ferdinand Rebay
(1880 – 1953)

Sonáta d mol pre gitaru
Sonata D minor for guitar
*I. Allegro – II. Variationen über
ein Thema von Schubert –
III. Scherzo – IV. Finale*

Leo Brouwer (*1939)
Hika (In memoriam Toru
Takemitsu)

* * *

Antoine Morinière,

gitara/guitar (Francúzsko/France)

Napoleon Coste (1805 – 1883)

Le Départ, op. 31 / Op. 31

Introduction – Le Retour Marche Triomphale

Joaquin Turina (1882 – 1949)

Sonáta, op. 61 / Sonate, Op. 61

Lento, Allegro – Andante – Allegro vivo

Benjamin Britten (1913 – 1976)

**Nocturnal after John Dowland, op. 70
/ Op. 70**

*Musingly – Very Agitated – Restless – Uneasy
– March-like – Dreaming – Gently Rocking
– Passacaglia – Slow and Quiet*

Joaquín Rodrigo (1901 – 1999)

Invocation y Danza

21. júna 2017 (streda), Zrkadlová sieň Primaciálneho paláca, 19.00 hod.
June 21, 2017 (Wednesday), Hall of Mirrors of Primate's Palace, 7 pm

ARGENTÍNSKA HUDBA PRE GITARU A BANDONEÓN MUSIC OF ARGENTINA FOR GUITAR AND BANDONEON

Roberto Aussel, gitara/guitar (Argentína/Argentina)

Juan José Mosalini, bandoneón/bandoneon (Argentína/Argentina)

Astor Piazzolla (1921 – 1992)

5 Skladiieb pre gitaru / 5 pieces for Guitar / Cinco Piezas

(Venované Robertovi Ausselovi / dedicated to Roberto Aussel)

Campero – Romántico – Tristón – Compadre – Acentuado

Juan Jose Mosalini (*1943)

Improvisation

Aníbal Troilo (1914 – 1975)

Che Bandoenon

Fernando Tell (1921 – 1995)

El Regalon

Astor Piazzolla

Pedro Y Pedro

* * *

Astor Piazzolla

Cafe 1930

Alberto Thomas

Malda

Benoit Shlosberg (*1954)

L'eloge Du Tango

Astor Piazzolla

Night Club 1960

Bandoneón – menší gombíkový variant akordeónu, ktorý vynášiel Heinrich Band v Nemecku v polovici 19. storočia na sprevádzanie liturgickej hudby – čoskoro vďaka nemeckým a talianskym prisťahovalcom očaril Latinskú Ameriku. Do Argentíny údajne zavítal koncom šesťdesiatych rokov 19. storočia a v 20. storočí sa stal dôležitým vývozným artiklom nemeckých výrobcov, ktorí výdatne zásobovali argentínsky a uruguajský trh (napr. iba v roku 1930 sa do Argentíny vyviezlo viac ako 25 000 nástrojov). Bandoneón patrí dodnes ku kľúčovým nástrojom, ktoré sa viažu k tradícii argentínskeho tanga – jedinečnému hudobnému štýlu, ktorý vznikol v prístavných mestách Río de la Plata – Buenos Aires (Argentína) a Montevideo (Uruguaj). Podľa niektorých zdrojov nahradil klavír, ktorý patril spolu s gitarou a flautou k pôvodnému inštrumentáriu tohto štýlu. Centrálnou osobnosťou najstaršej tradície bandoneónovej hry bol **Aníbal Troilo**, hráč, skladateľ, kapelník a aranžér prevažne tangovej hudby. V rokoch 1939 až 1944 pôsobil v jeho orchestri i **Astor Piazzolla** (takisto hráč na bandoneón) – najvýraznejší predstaviteľ „nového tanga“, šíriaci kultúru tanga

Koncert sa koná v spolupráci s podujatím Sviatok hudby / The concert is taking place thanks to a collaboration with La Fête de la Musique.

hudobné centrum
MUSIC CENTRE SLOVAKIA

v druhej polovici 20. storočia. V Piazzollovom diele pochopiteľne dominuje bandoneónová hudba, ale viaceré diela venoval i gitare. Popri elektrickej gitare, ktorá bola súčasťou jeho súboru Tango nuevo, napísal i niekoľko kompozícií pre klasickú gitaru. Jediné dielo pre sólovú gitaru – *Cinco piezas* (Päť skladieb) – venoval argentínskemu gitaristovi Robertovi Ausseleovi roku 1980. O rok nato vyšli skladby v talianskej edícii Angela Gilardina (Berben). Keďže toto vydanie obsahovalo viacero rozdielov oproti pôvodnému rukopisu, stalo sa predmetom diskusií a rozporov. Flaute a gitare venoval Piazzolla svoj cyklus *Historia tanga*, ktorý prináša štyri rozličné podoby vývoja tangovej hudby, počnúc rokom 1900 v skladbe *Bordello*, pokračujúc časťou *Café 1930*, *Nightclub 1960*, až po súčasnosť *Concert d'Aujourd'hui* (*Koncert dneška* – v tomto prípade predstavujúc rok vzniku 1986). Na podobnom princípe vznikla i dramaturgia dnešného koncertu. Najstaršiu tradíciu tangového štýlu tu predstavujú diela Aníbala Troila a **Fernanda Tella**, ktorý bol tiež v štyridsiatych rokoch bandoneonistom Troilovho orchestra. Chronologicky nadväzuje hudba Astora Piazzolla a súčasnosť bandoneónovej hudby prinášajú diela **Mosaliniho** či **Benoíta Shlosberga**.

Bandoneon is a smaller button-type accordion, originally invented by Heinrich Band for the accompaniment of liturgical music in the 19th-century Germany. However, thanks to German and Italian immigrants it soon enraptured Latin America. It supposedly arrived in Argentina in the late 1860s, and in the 20th century it became an important article of export of German producers which profusely supplied the Argentinian and Uruguayan markets (for instance in 1930 alone more than 25,000 instruments were exported to Argentina). Today bandoneon pertains to crucial instruments in relation to the tradition of Argentinian tango – to a unique musical style which originated in the ports of Río de la Plata: Buenos Aires (Argentina) and Montevideo (Uruguay). Some sources even claim it replaced the piano

which, together with guitar and flute, belonged to the original musical instrument set of this style. The central personality of the oldest tradition of bandoneon playing was **Aníbal Troilo**, a performer, composer, leader and arranger mostly of tango music. Even **Astor Piazzolla** (another bandoneon player), the most distinctive representative of the “new tango” and the one who spread the tango culture in the second half of the 20th century, was playing in his orchestra in 1939–1944. Obviously, in Piazzolla’s work bandoneon music dominates, but he dedicated some of his pieces also to guitar. Next to electric guitar, which was part of his ensemble *Tango nuevo*, he wrote also several compositions for the classical guitar. His only work for the guitar solo – *Cinco piezas (Five Pieces)* – was dedicated to Argentinian guitarist Roberto Aussel in 1980. One year later the pieces were published in an Italian edition of Angelo Gilardino (Bèrben). Differing in some instances from the original manuscript, the edition became an object of discussions and arguments. Another work of Piazzolla’s, the cycle *Histoire du Tango* (History of Tango), was written for flute and guitar. It brings four distinct appearances of the tango music development: the year 1900 is exemplified by the piece *Bordello* (Brothel), the next movement is *Café 1930*, then *Nightclub 1960*, and finally *Concert d’Aujourd’hui* (Modern-Day Concert) – this time representing the year of its origination 1986). A similar principle was observed while preparing the programme of tonight’s concert. The works of Aníbal Troilo and **Fernando Tell**, who was also a bandoneonist in Troilo’s orchestra in 1940s, stand for the oldest tradition of tango style. Chronologically the music by Astor Piazzolla follows and the present life of bandoneon music is exemplified by the pieces by **Mosalini** and **Benoît Shlosberg**.

PROFILY UMELCOV / BIOGRAPHIES

16. 6. 2017

Karol Samuelčík sa narodil roku 1991 v Banskej Bystrici. Študoval na VŠMU v Bratislave, kde pod vedením prof. J. Zsapku v roku 2016 ukončil svoje päťročné štúdium s najvyššou poctou – Cenou rektora. Hudobné vzdelanie si rozšíril počas výmenného študijného pobytu v Španielsku u slávnej gitaristky Margarity Escarpy. Momentálne je študentom doktorandského štúdia na VŠMU v Bratislave pod vedením J. Zsapku. Koncertne sa predstavil vo viacerých slovenských mestách (Bratislava – Medzinárodný gitarový festival J. K. Mertza, Nedeľné matiné; Nitra – Cithara Aediculae; Prešov – Prešovská hudobná jar; Banská Bystrica; Žilina; a v iných) a v zahraničí (Španielsko, Rakúsko, Česká republika, Taliansko, Maďarsko, Grécko...). Ako sólista spolupracoval so Slovenskou filharmóniou, Štátnou filharmóniou Košice, Štátnym komorným orchestrom v Žiline a Cappellou Istropolitanou. Roku 2016 nahral svoj debutový CD album so skladbami Isaaca Albéniza, Johanna Sebastiana Bacha a Vicenta Asencia pre vydavateľstvo Diskant records. Zúčastnil sa viacerých festivalov a absolvoval majstrovské kurzy u predných gitaristov (L. Brouwer, S. Assad, P. Steidl, C. Domeniconi, M. Socías, R. Smits, M. Dylla, A. Pierri, C. Marchione, R. Dyens a ďalší). Získal 1. cenu na Medzinárodnej gitarovej súťaži J. K. Mertza 2012, Yamaha Music Foundation of Europe Scholarship Program 2012/2013, na Festivale Ivana Ballu v Dolnom Kubíne 2009, na Súťaži študentov konzervatórií SR 2009. V roku 2013 získal cenu za najlepšiu interpretáciu skladby talianskeho skladateľa na medzinárodnej súťaži v Udine (Taliansko). V roku 2015 sa stal jedným z laureátov prestížnej súťaže Forum Gitarre Wien. Zvítal aj na Thajskej medzinárodnej gitarovej súťaži (2016). Od roku 2013 je členom organizačného výboru Medzinárodného gitarového festivalu J. K. Mertza v Bratislave. Je prisľubom silnej umeleckej osobnosti na Slovensku, ako aj v zahraničí. Karol hrá na gitare od japonského majstra Masakiho Sakuraja, model Maestro RF.

Karol Samuelčík was born in 1991, in Banská Bystrica (Slovakia). He studied at the Academy of Music and Performing Arts in Bratislava with Jozef Zsapka. He graduated in 2016 acquiring the highest honour – the Prize of the Rector. Spending a few months in Spain he enriched his music education with the famous Margarita Escarpa. At present he is a full-time PhD student at the Academy in Bratislava led by the renowned J. Zsapka. Karol has performed in numerous cities all over Slovakia (Bratislava – International Guitar Festival of J. K. Mertz, Sunday Matinée; Nitra – Cithara Aediculae; Prešov – Prešov Music Spring; Banská Bystrica; Žilina and others) as well as abroad (in Spain, Austria, Czech Republic, Italy, Hungary, Greece...). As a soloist he has performed with several orchestras: The Slovak Philharmonic, The Slovak State Philharmonic Košice, Sinfonietta Žilina and Cappella Istropolitana. In 2016, he recorded his debut CD with compositions by Isaac Albéniz, Johann Sebastian Bach and Vicente Asencio for the Diskant records label. He has attended a number of international guitar festivals and masterclasses with such great artists as L. Brouwer, S. Assad, P. Steidl, C. Domeniconi, M. Socías, R. Smits, M. Dylla, A. Pierri, C. Marchione, R. Dyens and others. Karol gained the 1st prize at the International Guitar Competition of J. K. Mertz in 2012, Thailand International Guitar Competition 2016, Yamaha Music Foundation of Europe Scholarship Program 2012/2013, International Guitar Competition of Ivan Balla in Dolný Kubín 2009, The Slovak Conservatories Students Competition 2009. In 2013 he received the prize for the best performance of an Italian piece at the International Competition Udine (Italy). In 2015 he became one of the laureates of the Forum Gitarre Wien. Since 2013 he has been a member of the organization team of J. K. Mertz Festival in Bratislava. Karol plays a guitar by Masaki Sakurai, model Maestro RF.

Mucha Quartet (Juraj Tomka, 1. husle; Jozef Ostrolucký, 2. husle; Veronika Prokešová, viola; Pavol Mucha, violončelo) vzniklo v roku 2003 na pôde Konzervatória v Bratislave a patrí k významným komorným telesám na Slovensku. Prvým učiteľom kvarteta bol Stanislav Mucha, otec violončelistu Pavla Muchu a dlhoročný primárius Moyzesovho kvarteta, ktoré za svojich študentských čias nieslo názov „Muchovo kvarteto“. Komornú hudbu členovia kvarteta študovali na VŠMU v Bratislave v triede Jána Slávika, na Universität für Musik und darstellende Kunst vo Viedni u Johanna Meissla, ako aj na Escuela Superior de Música Reina Sofía v Madride pod vedením Güntera Pichlera. Kvarteto získalo 2. cenu na Medzinárodnej interpretačnej súťaži Nadácie Bohuslava Martinů v Prahe (2010), 3. cenu na medzinárodnej súťaži Gianni Bergamo Classic Music Award 2012 v Lugane, zvíťazilo na Josef Windisch Preis 2013 (Viedeň). Na medzinárodnej súťaži Premio Paolo Borciani 2014 získalo 2. cenu a Cenu publika, v Prahe 1. cenu na Medzinárodnej súťaži komornej hudby Antonína Dvořáka 2014 a v Brne 1. cenu na Medzinárodnej súťaži Leoša Janáčka 2015. Mucha Quartet získalo významné umelecké impulzy na medzinárodných kurzoch Internationale Sommerakademie 2012 a 2013 v Reichenau (AT) pod vedením profesorov: Peter Schuhmayer, Johannes Meissl, Othmar Müller, Hatto Beyerle, Miguel da Silva, Evgenia Epshtein, Jan Talich, Petr Prause, Josef Klusoň, András Keller. Zúčastnilo sa aj na prestížnych majstrovských kurzoch v Schwarzenbergu (AT) – Günter Pichler; Académie musicale de Villecroze (FR) – Miguel da Silva, Alfred Brendel; McGill International String Quartet Academy Montreal (Kanada) – Gerhard Schulz, Michael Tree, Norman Fischer, Atar Arad. Mucha Quartet pravidelne koncertuje na mnohých hudobných festivaloch a kultúrnych podujatiach doma i v zahraničí, medzi ktoré patria napríklad Bratislavské hudobné slávnosti, Pražská jar, Concentus Moraviae, Bordeaux String Quartet Festival, Festival Allegretto v Žiline, Nedeľné matiné v Mírbachovom paláci, Albrechtina – (Ne)známa hudba, komorný cyklus Slovenskej filharmónie, Luxemburskej filharmónie, Musiksommer Reichenau, Schubertiade Schwarzenberg. Kvarteto zažiarilo na recitáli vo viedenskom Musikvereine a hralo aj na oficiálnej návšteve anglickej kráľovnej Alžbety II. na Slovensku v roku 2008. V roku 2016 súbor koncertoval na turné v Južnej Kórei a v Číne. V auguste 2013 kvarteto získalo cenu primátora mesta Piešťany za propagáciu slovenskej hudby. Bol mu udelený titul Mladý tvorca v rámci Ceny Nadácie Tatrabanky v kategórii Hudba za rok 2016. K nahrávkam kvarteta patrí profilové CD (Diskant, 2013) a *Slovenské spevy* Bélu Bartóka v spolupráci s Ivou Bittovou (úprava V. Godár, vydal Pavian Records, 2016). V rokoch 2016–2017 pôsobí kvarteto ako rezidenčný súbor Rádia Devín. Medzi jeho periodické projekty patrí musica_litera (spojenie vážnej hudby a umeleckého slova).

Mucha Quartet (Juraj Tomka, 1st violin; Jozef Ostrolucký, 2nd violin; Veronika Prokešová, viola; Pavol Mucha, violoncello) was established in 2003 at the Conservatory in Bratislava and it belongs to prominent chamber music ensembles in Slovakia. The first teacher of the quartet was Stanislav Mucha, the father of the cellist Pavol Mucha and the former 1st violinist of the Moyzes Quartet, which used to bear the name “Mucha Quartet” in its student years. The members of the quartet studied chamber music at the Academy of Performing Arts in Bratislava in the class of Ján Slávik, at the University of Music and Performing Arts in Vienna in the class of Johannes Meissl, and also at the Escuela Superior de Música Reina Sofía in Madrid in the class of Günter Pichler. The ensemble was awarded the 2nd prize at the International Bohuslav Martinů Competition in Prague (2010), the 3rd prize at the Gianni Bergamo Classic Music Award 2012 in Lugano, they are the winners of the Josef Windisch Prize 2013 (Vienna). At the international competition Premio Paolo Borciani 2014 they were awarded the 2nd prize and the Prize of the Audience. They gained the 1st prize at the Antonín Dvořák International Chamber Music Competition 2014 (Prague), as well as the 1st prize at the Leoš Janáček International Competition 2015 (Brno). Mucha Quartet obtained important artistic impulses at the International Summer Academy 2012 and 2013 in Reichenau (AT) under the artistic leadership of Peter Schuhmayer, Johannes Meissl, Othmar Müller, Hatto Beyerle, Miguel da Silva, Evgenia Epshtein, Jan Talich, Petr Prause, Josef Klusoň, András Keller. They also took part in prestigious masterclasses: Schwarzenberg (AT) – Günter Pichler; Académie musicale de Villecroze (FR) – Miguel da Silva, Alfred Brendel; McGill International String Quartet Academy Montreal (Canada) – Gerhard Schulz, Michael Tree, Norman Fischer, Atar

Arad. Mucha Quartet has given concerts at various music festivals and cultural events in Slovakia and abroad: Bratislava Music Festival, Prague Spring, Concentus Moraviae, Bordeaux String Quartet Festival, Allegretto Festival Žilina, Sunday Matinée in the Mirbach Palace, Albrechtina – (Un)Known Music, chamber cycle of The Slovak Philharmony, Luxembourg Philharmony, Music Summer Reichenau, Schubertiade Schwarzenberg, they gave a recital in the Viennese Musikverein and performed during the official visit of the English Queen Elizabeth II. to Slovakia in 2008. In 2016 they toured South Korea and China. In August 2013 they were awarded the Prize of the Mayor of Piešťany for the promotion of Slovak music. They were granted the title Young Artist within the Tatra banka Foundation Art Award for Music in 2016. Their recordings include their profile CD (Diskant, 2013) and *Slovak Songs* by Béla Bartók in co-operation with Iva Bittová (arranged by V. Godár, released by Pavian Records, 2016). Mucha Quartet has been the ensemble-in-residence of the Devín Radio in the years 2016–2017. Among their periodic projects we can mention *musica_litera* (joining the worlds of classical music and poetic words).

18. 6. 2017

Anabel Montesinos je poprednou svetovou predstaviteľkou hry na klasickej gitare. Vyhrala niekoľko významných medzinárodných gitarových súťaží, vrátane súťaže Francisca Tárregu v Španielsku (ako sedemnásťročná, čím sa stala tou najmladšou víťazkou vôbec) a súťaže Michele Pittalugu v Alessandrii, Taliansko. Hudbu začala študovať už ako päťročná a gitaru chytila do rúk v šiestich rokoch. Už po niekoľkých mesiacoch bolo jasné, že je zázračným dieťaťom. Anabel Montesinos koncertovala po celom svete. Iba dvanásťročná mala sólový recitál na Malorke. Nahrávala pre rozhlas a televíziu v Španielsku, Poľsku, Taliansku a Švédsku. Početné triumfy v prestížnych medzinárodných súťažiach vyústili do prvého nahrávania pre firmu Naxos (po ktorom nasledovali i ďalšie nahrávky). Medzinárodná tlač túto nahrávku privítala s nadšením a British Airlines si ju vybrali ako súčasť letového hudobného programu interkontinentálnych letov. Anabel Montesinos koncertovala spoločne s Pacom de Lucía, jej interpretácia jej vyslúžila búrlivé ovácie aj vo švédскеj Uppsale. Bola sólistkou Moskovskej filharmónie (predstavila sa v moskovskej Čajkovského koncertnej sále), Petrohradskej filharmónie, hrala s orchestrami v Turíne, Mexiku, Madride i vo fínskom Oulu, kubánskej Havane a inde. Svoje turné roku 2011 začala v Carnegie Hall, kde ju diváci ocenili standing ovation. Anabel Montesinos patrí k umelcom Savarez Artists. Hrá na gitare Simon Marty z Austrálie a používa struny Cantiga Blue.

Anabel Montesinos is a leading figure of the classical guitar worldwide. She is a winner of several major international guitar competitions, including the Francisco Tárrega in Spain (at the age of 17 she was the youngest winner ever) and the Michele Pittaluga in Alessandria, Italy. She started her musical training at the age of five and the guitar at the age of six, and appeared, after a few months, as an infant prodigy. Anabel Montesinos has performed concerts all over the globe. Being just twelve she performed a solo recital in Mallorca. She has recorded for radio and television in Spain, Poland, Italy, and Sweden, and her many triumphs in major international competitions led to her first recording with Naxos (followed by others), a release acclaimed by the international press and chosen by the British Airlines as part of the inflight musical programme on overseas flights. Anabel Montesinos has shared concerts with Paco de Lucía, receiving a standing ovation in Uppsala, Sweden. She has appeared as a soloist with the Moscow Philharmonic in Tchaikovsky Concert Hall in Moscow, St Petersburg Philharmonic, and orchestras in Turin, Mexico, Madrid, Oulu in Finland, Havana in Cuba and elsewhere. Her 2011 tour started at Carnegie Hall, where she received a standing ovation. Anabel Montesinos is a Savarez Artist and performs with Cantiga Blue strings; her guitar is a Simon Marty from Australia.

19. 6. 2017

Ariel Abramovich sa narodil roku 1976 v Buenos Aires (Argentína). Na gitare začal hrať v ranom veku – inšpirovaný rockovou hudbou, najmä osobnosťami ako Jimmy Page (Led Zeppelin) a Jimi Hendrix. Vďaka učiteľom Norbertovi Pedreirovi a Quique Sinesimu sa začal zaujímať o džezovú a latin-

skoamerickú populárnu hudbu. Záujem o klasickú gitarovú hudbu v ňom vzbudil americký gitarista Ralph Towner a Ariel neskôr pokračoval v štúdiách pod vedením Josého Luisa Merlina a Miguela de Olasa. Posledný menovaný ho voviedol i do štúdia renesančnej hudby. Ešte ako tinedžera ho uchvátila fantázia Luysa de Narváeza, čo rozhodlo, že sa začal venovať výhradne hudbe 16. storočia pre lutnu a vihuelu. Následne študoval hru na týchto nástrojoch v Argentíne i Európe, s Dolores Costoyasovou a Eduardom Egüezom, a absolvoval aj kurzy u Paula O'Detta a Hopkinsona Smitha. Roku 1996 sa Ariel presídlil do Bazileja, kde sa pod vedením Hopkinsona Smitha venoval štúdiu hry na lutne a vihuele na Schola Cantorum Basiliensis. Na tejto škole získal i možnosť absolvovať kurzy s Crawfordom Youngom, Dominiqueom Vellardom a Anthonyom Rooleym. O niečo neskôr sa spoznal s Eugènom Ferréom a vďaka jeho lekciám získal nový pohľad na techniku hry a interpretáciu. Roku 1998 Ariel a José Hernández-Pastor vytvorili hudobný projekt „El Cortesano“ zameraný na úžasný repertoár pre španielsku vihuelu. Intenzívne koncertovali po celom svete, roku 2001 nahrali vôbec prvú nahrávku hudby Estevana Daça – skladateľa vihuelovej hudby zo španielskeho Valladolidu. CD vyšlo o rok neskôr v prestížnom francúzskom vydavateľstve Arcana pod názvom *El Parnasso*. Druhý album s hudbou ďalšieho zabudnutého génia – Diega Pisadora zo Salamanky – vydala roku 2009 nemecká spoločnosť Carpe Diem. Od roku 2008 sa Ariel venuje novému projektu s britským tenoristom Johnom Potterom, vedúcou osobnosťou sveta historickej hudby. Revidovali anglický repertoár pre hlas a lutnu z konca 16. a začiatku 17. storočia a uviedli niekoľko spoločných programov na koncertoch po celej Európe. Roku 2015 vyšli ich spoločné CD albumy nahraté pre legendárnu nemeckú značku ECM; na prvom sú pôvodné adaptácie renesančnej vokálnej polyfónie, pre druhý, *Amores Pasados*, napísali hudbu (doposiaľ nepublikovanú, alebo priamo určenú pre tento projekt) umelci ako Tony Banks (Genesis), Sting a John Paul Jones (Led Zeppelin). V roku 2013 Ariel založil duo „Armonia Concertada“ so sopranistkou Mariou Cristinou Kiehrovou, ktoré sa venuje talianskej a španielskej hudbe pre hlas a brnkacie nástroje zo 16. storočia. Spolu absolvovali turné po viacerých kontinentoch. Spoločne s Jacobom Heringmanom, odborníkom na renesančnú hudbu, realizujú projekt venovaný intavoláciám lutnovej a harfovej hudby. Práve v nedávnych týždňoch vyšlo ich CD *Cifras Imaginarias* s hudbou pre dve vihuely. Ariel počas svojej kariéry spolupracoval s mnohými vynikajúcimi umelcami: škandinávska sopranistka Anna Maria Friman, španielsky organista Andrés Cea Galán, francúzsky lutnista Eugène Ferré, argentínska lutnista Evangelina Mascardi, flautista a dirigent German Michael Form a brazílsky flautista Rodrigo Calveyra. Abramovich vedie majstrovské kurzy v Španielsku, Nemecku, Brazílii, Argentíne, USA, Českej republike, Ekvádore, Uruguaji a iných krajinách.

Ariel Abramovich was born in Buenos Aires (Argentina) in 1976. He started playing the guitar at a young age, inspired by rock music – particularly by the work of musicians such as Jimmy Page (Led Zeppelin) and Jimi Hendrix. With the teachers Norberto Pedreira and Quique Sinesi, Ariel discovered a passion for jazz and Latin American popular music, while continuing to expand his musical universe. The great impact the American guitarist Ralph Towner made on him sparked his interest in the classical guitar. He then went to study with José Luis Merlin and later on with Miguel de Olaso, who introduced him to the study of Renaissance music. Still a teenager, Ariel was so dazzled by a fantasy by Luys de Narváez that he decided to devote his career exclusively to the 16th-century repertoire for lute and vihuela. He then started to study these instruments with Dolores Costoyas and Eduardo Egüez, also taking courses with Paul O'Dette and Hopkinson Smith both in Argentina and Europe. In 1996 Ariel moved to Basel, Switzerland, for regular lute and vihuela studies with Hopkinson Smith at the Schola Cantorum Basiliensis, where he also had an opportunity to attend courses with Crawford Young, Dominique Vellard and Anthony Rooley. Several years later he met Eugène Ferré and took lessons with him in France, which provided him with a renewed vision of technique and interpretation. In 1998, together with José Hernández-Pastor, Ariel formed “El Cortesano”, a musical project focused on the wonderful repertoire for the Spanish vihuela. The duo has performed extensively around the globe. They released the first ever album *El Parnasso* dedicated solely to Valladolid vihuela composer Estevan Daça under the prestigious French label Arcana in 2002. Seven years later they recorded the second album dedicated to another unfairly avoided vihuelist, Salamanca-born Diego Pisador, released by the German label Carpe Diem. In 2008 Abramovich undertook a new duo project with the British tenor John Potter, the leading

voice in the world of historical music. They revisit the English repertoire for voice and lute of the late 16th and early 17th centuries, performing various programmes around Europe. In 2015 their albums for the legendary ECM label were released: the first one consisted of original adaptations of Renaissance vocal polyphony; for the second one, *Amores Pasados*, the musicians like Tony Banks (Genesis), Sting and John Paul Jones (Led Zeppelin) contributed material so far unpublished and/or written especially for this project. In 2013, he formed the duo "Armonía Concertada" with the soprano Maria Cristina Kiehr, a project dedicated to the 16th-century Italian and Iberian repertoire for voice and plucked strings with which they toured several continents. Together with Jacob Heringman, who also specialises in Renaissance music, Ariel shares a project devoted to lute and harp intabulations. Recently their album *Cifras Imaginarias* presenting music for two vihuelas was released. Over the years, Ariel has performed with international artists such as Scandinavian soprano Anna Maria Friman, Spanish organist Andrés Cea Galán, French lutenist Eugène Ferré, Argentinian lutenist Evangelina Mascardi, German flutist and conductor Michael Form, and Brazilian flutist Rodrigo Calveyra, among others. As a teacher, he has been giving masterclasses at conservatories and educational institutions in Spain, Germany, Brazil, Argentina, USA, Czechia, Ecuador, Uruguay, and other countries.

19. 6. 2017

Lutnísta **Jacob Heringman**, pôvodom z USA, študoval na Royal College of Music v Londýne u Jakoba Lindberga a neskôr v New Yorku pod vedením Pata O'Briena. Od roku 1987 žije v Anglicku a stal sa jedným z najrešpektovanejších a najinovatívnejších hráčov na lutne. Je aj veľmi vyhľadávaným ansámblovým hráčom a pravidelne účinkuje v Európe i Severnej a Južnej Amerike. Realizoval mnohé CD i rozhlasové nahrávky stredovekej a renesančnej hudby s poprednými súbormi, vrátane The Rose Consort of Viols, Fretwork, Musicians of the Globe, The King's Singers, The New London Consort, Virelai či The Dufay Collective. Ako hráč kontinua vystupoval a nahrával okrem iných so súbormi The King's Consort, The English Baroque Soloists, The Parley of Instruments a The Taverner Consort. Od roku 1993 sa však venuje prevažne sólovým a súborovým projektom renesančnej hudby. Jacobovo umenie možno počuť tiež na viacerých nahrávkach filmovej hudby pre Hollywood (medzi nimi k filmom *Harry Potter III*, *Kráľovstvo nebeské*, *Robin Hood* a najnovšie *Hobit: Neočakávaná cesta*), či príležitostne na popových albumoch (napr. *Travelogue* Joni Mitchellovej). Ako sólista Jacob vystupuje v Európe a Severnej Amerike. Na koncertoch či nahrávkach sprevádzal viacerých spevákov (Emma Kirkby, Michael Chance, Barbara Bonney a iní) a spolu s mezzosopranistkou Catherine Kingovou absolvoval mnohé koncertné turné a nahral štyri albumy lutnovej piesne, všetky mimoriadne ocenené kritikou. Nedávno spolupracoval so sopranistkou Faye Newtonovou. Roku 1990 založil súbor Virelai, ktorý sa špecializuje na hudbu 15. a 16. storočia, občas zachádzajú do modernej hudby. Súbor nahral viaceré CD (Virgin, BBC Music Magazine, Riverrun Records). Jeho nedávne i aktuálne prebiehajúce projekty spája Jacobov záujem o improvizovanú alebo čiastočne improvizovanú hudbu. Patria medzi ne projekty s francúzskou tanečnou spoločnosťou Systeme Castafiore, hráčmi na arabskej lutne Khyamom Allamim a Adelom Salamehom, alebo pravidelné „výskumné stretnutia“ s nadanými mladými hráčmi ľudovej hudby Willom Poundom a Emily Askewovou. Aktuálne projekty zahŕňajú spoluprácu s Dowland Project Johna Pottera, duo s vihuelistom Arielom Abramovičom, ako aj koncertné programy a nahrávky „kruhovej hudby“ s manželkou, hráčkou na viole da gamba Susannou Pellovou. Jacob vyučuje na univerzitách v Newcastle a Yorku, ako aj na mnohých podujatiach anglickej Lutnovej spoločnosti či na iných letných školách starej hudby. Roku 2001 dokončil trojročný učiteľský kurz špeciálnej metódy, tzv. Alexandrovej techniky, ktorý viedla Karen Wentworth v The Alexander Technique Studio v Londýne, a dnes je kvalifikovaným učiteľom Alexandrovej techniky (STAT). Jacob zistil, že princípy tejto techniky sú nenahraditeľné pre jeho hudobnícku a učiteľskú prax.

The American-born lutenist **Jacob Heringman** studied with Jakob Lindberg at the Royal College of Music in London, and later with Pat O'Brien in New York. Based in England since 1987, he has established himself as one of the world's most respected and most innovative solo lute players, and as a much sought-after ensemble player performing regularly throughout Europe, North and South

America. He has made a number of CD and radio recordings of Medieval and Renaissance music with leading English ensembles, including The Rose Consort of Viols, Fretwork, Musicians of the Globe, The King's Singers, The New London Consort, Virelai and The Dufay Collective. As a continuo player, Jacob Heringman performed and recorded with The King's Consort, The English Baroque Soloists, The Parley of Instruments and The Taverner Consort, among others. In 1993, he left the continuo circuit to focus on Renaissance solo and ensemble projects. Jacob's playing is also to be heard on the soundtracks for many Hollywood films (including *Harry Potter III*, *Kingdom of Heaven*, Ridley Scott's *Robin Hood*, and most recently *The Hobbit: An Unexpected Journey*), and occasionally on pop albums (most recently, Joni Mitchell's *Travelogue*). Jacob has given solo recitals throughout Europe and in North America. As an accompanist he has performed and recorded lute songs with Emma Kirkby, Michael Chance and Barbara Bonney, among others. He is also half of a duo with the mezzo-soprano Catherine King, with whom he has toured extensively and recorded four lute song discs for ASV and Linn, all of which have met with high praise from reviewers. Recently, Jacob has been performing duo recitals with the soprano Faye Newton. In 1990, Jacob founded the group Virelai, which specialises in music of the late 15th and early 16th centuries, with occasional forays into modern music. Virelai has made CDs for Virgin, BBC Music Magazine cover CD, and Riverrun Records. Recent and currently ongoing projects, all of which reflect Jacob's increasing interest in improvised and semi-improvised music, include projects with the French dance company Systeme Castafiore, with oud players Khyam Allami and Adel Salameh, or regular exploratory sessions with gifted young folk musicians Will Pound and Emily Askew. His recent projects include concerts with John Potter's Dowland Project; a duo with the vihuela player Ariel Abramovich; touring and recording programmes of "circular music" with his wife, Susanna Pell. Jacob teaches at Newcastle and York Universities. He is in demand as a teacher at Lute Society and other various early music summer schools. In 2001, he completed the three-year full-time Alexander Technique teacher training course at The Alexander Technique Studio in London, run by Karen Wentworth, and is now a qualified teacher of the Alexander Technique (certified by STAT). Jacob has found principles of this technique to be indispensable in his music-making and teaching.

20. 6. 2017

Benedikt Lukáš (nar. 2004, Košice) – Laureát Celoslovenskej gitarovej súťaže Bojnice 2017. Je žiakom ZŠ Bernolákova v Košiciach a ZUŠ Márie Hemerkovej v Košiciach (pedagóg: Adriana Kubrická). Získal mnohé ocenenia na gitarových súťažiach (Bojnice 2013, 2015, 2017, Ružomberok 2013, 2016, Gíraltovcie 2016, Musica Camerata Ján Albrecht 2016). Košický primátor Richard Raši ho roku 2016 ocenil za mimoriadne úspechy a aktívnu činnosť v rámci kultúrneho diania. Okrem hry na klasickej gitare hrá aj v kapele na elektroakustickej gitare a rád sa venuje športu – futbalu a pozemnému hokeju.

Benedikt Lukáš (b. 2004, Košice) – Laureate of the Slovak Guitar Competition Bojnice 2017. He is attending the Primary School Bernolákova in Košice and the Elementary Artistic School of Mária Hemerková in Košice (pupil of Adriana Kubrická). He was awarded at many guitar competitions (Bojnice 2013, 2015, 2017, Ružomberok 2013, 2016, Gíraltovcie 2016, Musica Camerata Ján Albrecht 2016). In 2016 he was awarded a prize by the Košice mayor Richard Raši for his extraordinary successes and activities in the Košice culture. In addition to classical guitar he also plays electroacoustic guitar in a band, and he likes sports – football and field hockey.

Dominika Figmíková (nar. 2005, Bratislava) – Laureátka celoslovenskej gitarovej súťaže Ružomerská klasickej gitara 2017. Je žiačkou osemročného gymnázia – Life Academy v Poprade, hru na gitare študuje na ZUŠ – Spojená škola v Poprade v triede Tomáša Hulku. Absolvovala aj majstrovské kurzy pod vedením Jána Labanta, Miloša Slobodníka, Adama Marca a Miriam Rodriguez Brüllovej. Je držiteľkou mnohých ocenení z domácich súťaží (Prievidza 2014, Bojnice 2015, 2017, Ružomberok 2015, 2016, Gíraltovcie 2016), a na medzinárodnej súťaži L. Luthier Contest Bratislava 2016 získala 3. miesto a cenu najlepšieho slovenského účastníka súťaže. Okrem hry na gitare veľmi dobre a rada lyžuje.

Dominika Figmiková (b. 2005, Bratislava) – Laureate of the Slovak guitar competition Ružomberok Classical Guitar 2017. Dominika is a pupil of an eight-year grammar school Life Academy in Poprad. She has been studying the guitar playing at the Elementary Artistic School – United School in Poprad in the class of Tomáš Hulka. She improved her guitar art visiting the masterclasses of Ján Labant, Miloš Slobodník, Adam Marec and Miriam Rodriguez Brüllová. She is the holder of many awards from domestic competitions (Prievidza 2014, Bojnice 2015, 2017, Ružomberok 2015, 2016, Giraltovec 2016), and she acquired the 3rd prize and the prize for the best Slovak participant at the international competition L. Luthier Contest Bratislava 2016. Next to guitar playing she is a very good and enthusiastic skier.

Jakub Gunár (nar. 2008, Bratislava) – Laureát Celoslovenskej gitarovej súťaže Bojnice 2017. Je žiakom Spojenej školy Svätej Rodiny v Bratislave a súčasne navštevuje ZUŠ Františka Oswalda ako študent gitarovej hry v triede Miloša Tomašoviča. Ako osemročný zvíťazil na Celoslovenskej gitarovej súťaži Bojnice 2017. Okrem 1. miesta v zlatom pásme s najvyšším počtom bodov zo súťažiacich všetkých kategórií získal aj Cenu Spoločnosti J. K. Mertza. Okrem hry na klasickej gitare sa Jakub venuje aj futbalu.

Jakub Gunár (b. 2008, Bratislava) – Laureate of the Slovak Guitar Competition Bojnice 2017. Jakub is a pupil of the United School of the Holy Family in Bratislava. Simultaneously he attends the Elementary Artistic School of František Oswald, where he is a student of guitar playing under Miloš Tomašovič. Being only 8 he won the Slovak Guitar Competition Bojnice 2017 and apart from the 1st prize in the golden zone (having the highest number of points of all the competitors in all categories) he was awarded also the J. K. Mertz Society Prize. Next to classical guitar Jakub dedicates himself also to football.

Veronika Ľahká (nar. 2006, Handlová) – 1. miesto v 1. kategórii Young Guitarists Competition – Homage to Luigi Legnani 2017 v Štúrove. Je žiačkou Piaristickej spojenej školy F. Hanáka v Prievidzi. Hru na gitare študuje na ZUŠ Ladislava Stančeka v Prievidzi v triede Márie Sedlákovej. Pravidelne účinkuje na gitarových koncertoch a súťažiach, na ktorých získala viaceré ocenenia (Prievidza 2013, 2014, 2015, 2016, Bojnice 2016, 2017, Nitra 2016, 2017, Giraltovec 2016, Ružomberok 2016, Medzinárodná gitarová súťaž Fernanda Sora, Frýdek-Místek 2017). Okrem sólovej hry sa venuje komornej hre. Pôsobila vo viacerých gitarových zoskupeniach a niekoľko rokov bola členkou školského gitarového súboru.

Veronika Ľahká (b. 2006, Handlová) – 1st prize in the 1st category at the Young Guitarists Competition – Homage to Luigi Legnani 2017 in Štúrovo. She is a pupil of the Piarist United School of F. Hanák in Prievidza. Attending the Elementary Artistic School of Ladislav Stanček in Prievidza she studies guitar in the class of Mária Sedláková. She regularly performs at guitar concerts and participates in competitions, where she was awarded several times (Prievidza 2013, 2014, 2015, 2016, Bojnice 2016, 2017, Nitra 2016, 2017, Giraltovec 2016, Ružomberok 2016, International Guitar Competition of Fernando Sor, Frýdek-Místek 2017). Besides solo play she dedicates herself also to chamber performance. She was a member of several guitar groups and for several years she was part of the school guitar ensemble.

Aneta Turčinová (nar. 2005, Dolný Kubín) – 1. miesto v 2. kategórii na súťaži Mladí gitaristi – Festival Ivana Ballu 2017. Je žiačkou ZUŠ I. Ballu v Dolnom Kubíne, kde študovala najprv v triede Anny Murínovej, aktuálne je žiačkou Kláry Hromádkovej. Medzi jej doterajšie úspechy patria víťazstvá na domácich súťažiach (Ružomberok 2014, 2017, Festival I. Ballu Dolný Kubín 2014, 2017) i ďalšie ocenenia (Giraltovec 2016). Okrem gitary je jej veľkou záľubou spev a plávanie.

Aneta Turčinová (b. 2005, Dolný Kubín) – 1st prize in the 2nd category at the Young Guitarists Competition – Ivan Ballo Festival 2017. Aneta studies the guitar at the Elementary Artistic School of Ivan Ballo in Dolný Kubín, where she was first led by Anna Murínová and presently by Klára Hromád-

ková. Her successes include victories at domestic competitions (Ružomberok 2014, 2017, I. Ballo Festival Dolný Kubín 2014, 2017) and other awards (Giraltovce 2016). Apart from guitar playing she loves to sing and swim.

Andrej Varečka (nar. 2005, Partizánske) – Laureát Celoslovenskej gitarovej súťaže Prievidza 2016. Je žiakom základnej školy v Partizánskom a ZUŠ Partizánske, pod vedením pedagóga Miloša Sládečka. Získal ocenenia a opakovane sa stal laureátom na gitarovej súťaži v Prievidzi 2013 – 2016. Pravidelne účinkuje na triednych koncertoch a mestských podujatiach, v roku 2016 ho ocenil primátor mesta za úspešnú reprezentáciu mesta. S rovnakým potešením, ako hrá na gitare, hrá aj ľadový hokej; je útočníkom hokejového klubu HK Iskra Partizánske. Okrem toho je aj veľkým počítačovým nadšencom.

Andrej Varečka (b. 2005, Partizánske) – Laureate of the Slovak Guitar Competition Prievidza 2016. He attends the Primary School in Partizánske, and the Elementary Artistic School in Partizánske, where Miloš Sládeček is his teacher. Andrej repeatedly acquired the highest awards and became a laureate at the Prievidza guitar competition (2013–2016). He regularly performs at school concerts, as well as at town events. In 2016 he was awarded by the city mayor for the successful representation of the city. Guitar is not Andrej's only passion, he plays ice hockey with the same pleasure, being a forward for the HC Iskra Partizánske. He loves information technologies, too.

20. 6. 2017

Nikolas Göhl (* 1991, Naila) sa hre na gitare začal venovať ako päťročný na Musikschule der Hofer Symphoniker pod vedením gitaristu a skladateľa Dietmara Ungeranka, u ktorého študoval do veku 18 rokov. Hoci sa Nikolas neskôr venoval aj hre na violončele a klavíri, gitara bola vždy prvoradá. Po úspešnom prijatí na školy vo Weimare, Hamburgu, Freiburgu a Viedni sa rozhodol pre štúdium vo Viedni v triede profesorky Brigitty Zaczek na Universität für Musik und darstellende Kunst. Od roku 2010 tu okrem hry na gitare študuje aj inštrumentálnu a vokálnu pedagogiku. Absolvoval majstrovské kurzy u viacerých popredných gitaristov (Alvaro Pierri, Leo Brouwer, Odair Assad, Judicaël Perroy, Łukasz Kuropaczewski, David Russel a Carlo Marchione). Vo Viedni často koncertuje so sprievodom orchestra Franz Schmidt Kammerorchester. Ako sólista sa predstavil okrem iných aj v Giulianiho *Koncerte pre gitaru a orchester č. 3*, ktorý odohral na biedermeierovskej tercgitare. Posledné dva roky sa intenzívne venuje aj komornej hre: spolu s gitaristom Dameinom Lancellom opakovane uviedli *Koncert pre dve gitary a orchester* Castelnuova-Tedesca; spolu s huslíčkou Simonou Venslovaite sa predstavil na pódiumoch v Rakúsku, Nemecku, Taliansku, Rumunsku a Litve. Od roku 2000 získal Nikolas viacero ocenení, či už ako sólista alebo komorný hráč. V roku 2016 zvíťazil na 10. Medzinárodnej gitarovej súťaži J. K. Mertz v Bratislave.

Nikolas Göhl (* 1991, Naila) had his first guitar lessons at the age of 5 when he enrolled at the Musikschule der Hofer Symphoniker where he was taught by the guitarist and composer Dietmar Ungerank, who continued to foster his musical talents until the age of 18. Although Göhl later also studied violoncello and piano, the guitar has always been his first choice. After successfully passing the entrance exams for the study of classical guitar in Weimar, Hamburg, Freiburg and Vienna he opted for Vienna and enrolled with professor Brigitte Zaczek at the Vienna University of Music and Performing Arts. There he has studied classical guitar and instrumental and vocal education since 2010. Apart from his academic studies he attended master classes of such renowned musicians as Alvaro Pierri, Leo Brouwer, Odair Assad, Judicaël Perroy, Łukasz Kuropaczewski, David Russel and Carlo Marchione. In Vienna Nikolas Göhl often joins the Franz Schmidt Kammerorchester as a soloist and has played with it, among other works, Giuliani's *Guitar Concerto No. 3* on a Biedermeier terz guitar. During the past 2 years his focus has been on chamber music: he repeatedly played Tedesco's *Concerto for 2 Guitars* with Damien Lancelle and appeared onstage in Austria, Germany, Italy, Romania and Lithuania together with

the violonist Simona Venslovaite. Since 2000 Nikolas Göhl has won numerous awards for his solo, duo and ensemble performances. In 2016 he came first at the 10th International Guitar Competition of J. K. Mertz in Bratislava.

20. 6. 2017

Gitarista **Antoine Morinière** pravidelne vystupuje ako sólista či komorný hráč po celom svete. Koncertoval v mnohých krajinách – Francúzsko, Kanada (Toronto), Grécko (Atény), Cyprus (Nikózia), Belgicko, Poľsko (Olštýn, Varšava), Portugalsko (Casa da Música – Porto, Barcelos), Rumunsko (Târgu Mureș, Kluž), Španielsko (Madrid, Petrer, Coria, Cheste, Valencia, San Sebastián), Nemecko (Hamburg, Weimar, Berlín), Rakúsko (Viedeň), Česko (Kutná Hora), Dánsko (Kodaň). Antoine sa vo veľkej miere zaujíma o súčasnú hudbu, čo potvrdzuje aj jeho spolupráca s japonskou skladateľkou Rikako Watanabe, profesorkou kompozície na Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris, ktorá mu venovala skladbu *Suita pre gitaru* (premiéra roku 2012 v Španielsku). Okrem toho mu fenomenálny francúzsky klarinetista Raphaël Sévère venoval svoje dielo *Obscurs* pre gitaru a klarinet a v tomto roku premiérové zaznie kompozícia pre klavír, klarinet a dve gitary, ktorej autorom je klavirista Jean-Frédéric Neuburger. Spolu s ním a Antoinom ju uvedú Raphaël Sévère a Thibaut Garcia. Ako víťaz súťaží v Seville a Viedni je Antoine práve na medzinárodnom turné, počas ktorého absolvuje vyše tridsať koncertov po celom svete (Španielsko, Rakúsko, Thajsko, Nemecko, Kanada, Grécko, Čierna Hora, Anglicko, Slovensko, Dánsko...). V júni 2016 nahral CD album pre vydavateľstvo Contrastes Records (Naxos Distribution). Ako komorný hráč účinkuje v zoskupeniach: s Raphaëlom Sévèreom (duo klarinet a gitara), s Thibautom Garciom (gitarové duo) a roku 2017 začal spolupracovať s tanečníkom Louisom Nam Le Van Ho. Antoine sa hre na gitare začal venovať pod vedením Jean-Luca Rocchiettiho, neskôr pokračoval u Oliviera Chassaina na Konzervatóriu v Bordeaux, kde ukončil štúdium s vyznamenaním. Svoje interpretačné umenie rozvíjal aj počas dvoch rokov štúdia u Jérémyho Jouvea. Magisterský titul získal roku 2016 na Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris v triede Oliviera Chassaina. Antoine vyučuje na konzervatóriu v Saint-Maur-des-Fossés vo Francúzsku. Získal ocenenia: 1. miesta na gitarových súťažiach v Seville (Španielsko), vo Viedni (Rakúsko), v Antony (Francúzsko), na súťaži Santa Cecilia (Portugalsko), v Olsztynie (Poľsko), na súťaži Leopolda Bellana (Francúzsko), a 2. miesta na súťaži Josého Tomása (Petrer, Španielsko), v Corii (Španielsko), v Kutnej Hore (Česko), a na súťaži Anny Amalie vo Weimare (Nemecko). Za interpretáciu skladby súčasného autora získal Zvláštnu cenu na gitarovej súťaži vo Viedni. Podobne ho ocenili Zvláštnou cenou v Kutnej Hore. Antoine používa struny značky Savarez a hrá na gitare Martina Backwella.

The guitarist **Antoine Morinière** regularly performs as a soloist and chamber player all over the world. He has given concerts in many countries – France, Canada (Toronto), Greece (Athens), Cyprus (Nicosia), Belgium, Poland (Olsztyn, Warsaw), Portugal (Casa da Música – Porto, Barcelos), Romania (Târgu Mureș, Cluj Napoca), Spain (Madrid, Petrer, Coria, Cheste, Valencia, San Sebastián), Germany (Hamburg, Weimar, Berlin), Austria (Vienna), Czechia (Kutná Hora), Denmark (Copenhagen). Antoine is interested in contemporary music, and always looking for a new repertoire; the composer Rikako Watanabe (composition professor at the Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris) dedicated to him the *Guitar Suite*, which he premiered during his tour in Spain in November 2012. He also plays a composition for guitar and clarinet named *Obscurs*, dedicated to him by the famous clarinetist Raphaël Sévère. In 2017 he will perform a work by Jean-Frédéric Neuburger with piano, clarinet and 2 guitars. As a winner of Sevilla and Vienna competitions Antoine presently tours the world – giving more than thirty concerts (Spain, Austria, Thailand, Germany, Canada, Greece, Montenegro, England, Slovakia, Denmark...). In June 2016 he recorded a CD for the publishing house Contrastes Records (Naxos Distribution). As a chamber player he plays with Raphaël Sévère (clarinet and guitar duo), with Thibaut Garcia (guitar duo) and in 2017 he started his collaboration with the dancer Louis Nam Le Van Ho. Antoine Morinière started playing the guitar at the age of eight with Jean-Luc Rocchietti, later he

continued at the Conservatory in Bordeaux with Olivier Chassain, where he graduated with honours. He currently studies at the Paris Conservatory with Jeremy Jouve. He acquired his master's degree in 2016 at the Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris in the class of Olivier Chassain. Antoine teaches at the Saint-Maur-des-Fossés Regional Conservatory in France. He was awarded the 1st prizes at the guitar competitions in Sevilla (Spain), Vienna (Austria), Antony (France), at Santa Cecilia comp. (Portugal), in Olsztyn (Poland), at comp. of Leopold Bellan (France), and the 2nd prizes at Jose Thomas comp. (Petrer, Spain), in Coria (Spain), Kutná Hora (Czechia), at Anna Amalia comp. (Germany). He has got the Special Prize for the Performance of the piece by a contemporary composer at Vienna Guitar Competition and the Special Prize in Kutná Hora. Antoine plays a Martin Backwell guitar and uses strings Savarez.

21. 6. 2017

Roberto Aussel je mimoriadnym hudobníkom a výnimočným interpretom. Narodil sa roku 1954 v meste La Plata (Argentína) a hre na gitare sa začal venovať ako sedemročný. Po štúdiách u maestra Jorgeho Martíneza Zárateho, svojho najdôležitejšieho učiteľa, zvíťazil na niekoľkých najprestížnejších svetových súťažiach, vrátane Radio France Porto Alegre (Brazília) a Alirio Díaz v Caracase (Venezuela). Odvtedy prestíž tohto renomovaného koncertného umelca na medzinárodnej scéne neustále rástla, a získal si uznanie aj širších umeleckých kruhov mimo bežného gitarového publika. Vyučuje v Kolíne nad Rýnom na tej najvyššej úrovni paralelne popri aktívnej koncertnej činnosti, ktorá ho zaviedla do všetkých kútov sveta. Od ostatných gitarových virtuózov sa Roberto Aussel líši mimoriadne starostlivým frázovaním, zvyrazňujúcim aj tie najnepatrnejšie skladateľove zámery, a najjemnejšími efektmi vycibreného výrazu, a to v hudbe ktorejkoľvek doby a štýlu. Na tomto výnimočnom gitaristovi nás vždy uchváti práve jeho schopnosť stotožniť sa s tými najrozmanitejšími skladbami.

Aussel koncertoval vo významných mestách Európy, Latinskej Ameriky, Japonska, Číny a USA. Predstavil sa s Filharmonickým orchestrom Radio France, l'Orchestre Colonne v Salle Pleyel v Paríži, Belgickým štátnym orchestrom, s londýnskym BBC Orchestra a Filharmonickým orchestrom Buenos Aires. Jeho recitály odzneli v sálach celého sveta ako Wigmore Hall v Londýne, Concertgebouw v Amsterdame, na Beľhradskom festivale, v hongkonskom Kultúrnom umeleckom centre a v Tokyo Bunka Kaikan Recital Hall. V rokoch 1992 až 2002 každoročne absolvoval turné po USA. Tieto zahŕňali koncerty a majstrovské kurzy na konzervatóriách v Bostone, New England, Peabody a v San Franciscu. Bol hosťom viacerých podujatí Americkej gitarovej nadácie a vystupoval i v rámci prestížnych komorných cyklov ako San Francisco Performances, New York's Frick Collection a University of Michigan Musical Society.

Jeho aktívny záujem o hudbu 20. storočia viedol k spolupráci s viacerými skladateľmi, ktorí mu venovali svoje kompozície. Práve vystúpenie Roberta Aussela na súťaži v roku 1981 inšpirovalo Astora Piazzollu, aby začal komponovať aj pre klasickú gitaru. Venoval mu svoje prvé gitarové diela, *Päť skladieb pre gitaru (Cinco Piezas)*.

V roku 1999 mu Fundación Konex so sídlom v Buenos Aires udelila vyznamenanie „Premio Konex de Platino“ – prestížne ocenenie Argentínskej republiky. Vymenovali ho za najlepšieho hráča desaťročia na brnkacom nástroji. Roberto Aussel nahral 12 CD albumov. Jeho transkripcie 15 sonát Scarlattioho publikovalo vydavateľstvo Aeon v roku 2005. V máji 2008 vydal nové dielo ako poctu svojmu krajanovi Atahualpovi Yupanquimu pri príležitosti stého výročia jeho narodenia. Navyše od roku 1983 dohliada na edíciu gitarovej hudby v parížskom vydavateľstve Editions Henry Lemoine. V roku 2016 získal na medzinárodnom gitarovom festivale v Španielsku ocenenie za celoživotné dielo *Prix Honorifique José Tomás Villa de Petrer*. Roberto Aussel učí od roku 1994 na Musikhochschule v Kolíne nad Rýnom. Túto vysokónáročnú úlohu brilantne spája s aktívnou koncertnou činnosťou.

Roberto Aussel neprestajne oslovuje poslucháčov svojou výnimočnou interpretačnou citlivosťou v hudbe od baroka po súčasnosť a jeho štýl, ktorý je okamžite rozpoznateľný, mu zabezpečil medzinárodné uznanie.

Roberto Aussel is an extraordinary musician and an exceptional performer. Born in 1954 in La Plata, Argentina, he began playing the guitar at the age of seven. After studying with master Jorge Martínez Zárate, his principal teacher, Aussel was awarded the first prize at some of the most prestigious competitions in the world, including the international guitar competitions of Radio France Porto Alegre (Brazil) and the Alirio Díaz in Caracas (Venezuela). Since then Aussel's renown as an international concert artist has continued to spread and to elicit the interest of musical circles far beyond the usual guitar audience. He teaches at the Cologne Conservatory and directs a high level of learning along with a very active concert career that takes him to the four corners of the world. Among today's guitar virtuosos, Roberto Aussel distinguishes himself by extreme care in phrasing which highlights the infinitesimal intentions of the composer and the most subtle effects of refined expression, and that with no matter what period of music. With this exceptional guitarist, it is this capacity to identify with the most diverse compositions that always captivates.

Performing in the important cities of Europe, Latin America, Japan, China and the United States, Aussel has been featured with the Philharmonic Orchestra of Radio France, l'Orchestre Colonne at the Salle Pleyel in Paris, the National Orchestra of Belgium, the BBC Orchestra of London and the Buenos Aires Symphony Orchestra. His recitals include Wigmore Hall of London, where he has been invited twice, the Concertgebouw of Amsterdam, the Belgrade Festival, Hong Kong's Cultural Center for the Arts and the Tokyo Bunka Kaikan Recital Hall. From 1992 to 2002 Roberto Aussel's yearly U.S. tours included concerts and master classes at the Boston, New England, Peabody and San Francisco Conservatories. He has been invited to play for the Guitar Foundation of America series on several occasions and performed in such prestigious chamber music series as San Francisco Performances (twice), New York's Frick Collection and the University of Michigan Musical Society.

Actively concerned with the music of the 20th century, he has collaborated with several composers, many of whom have dedicated their music to him. It was after hearing Roberto Aussel during a competition in 1981 that Astor Piazzolla first began writing for the classical guitar and dedicated his first works, *Five Pieces for Guitar*, to him.

In 1999 the Konex Foundation of Buenos Aires honoured this guitarist with the "Konex de Platino", a prestigious award of the Argentine Republic naming him the decade's best instrumentalist of plucked strings. Roberto Aussel has made 12 recordings. His transcriptions of 15 sonatas by Scarlatti, published by Aeon in 2005, continue to be a source. In May 2008, he published a new opus, homage to his fellow countryman Atahualpa Yupanqui for the centennial of his birth. As an extension of the stage and education, since 1983, Roberto Aussel has been in charge of a collection of guitar music for the Paris publisher Editions Henry Lemoine. In 2016 he received a lifetime achievement award, *Prix Honorifique José Tomás Villa de Petrer*, from the international guitar festival of that name in Spain. Since 1994 Roberto Aussel has been teaching at the Cologne University of Music (Germany) and manages brilliantly to combine this demanding task with an active world-wide career every year.

From Baroque to contemporary music, Roberto Aussel never ceases to move us with the extraordinary musical sensitivity of his interpretations. His style, instantly recognizable, has defined his international fame.

21. 6. 2017

Juan José Mosalini je novodobým majstrom tanga. Žije vo Francúzsku a koncertuje a vyučuje po celej Európe a všade vo svete. Vytvoril kurzy hry na bandoneón, v ktorých rozvinul metodiku výuky techniky a štýlu. Na konzervatóriách vo Francúzsku študujú túto metodiku študenti z mnohých krajín. Mosalini je koncertný umelec, pedagóg, zakladateľ viacerých súborov, aktívny realizátor nahrávok a skladateľ. Jeho vášeň pre rôzne podoby hudby ho priviedla k spolupráci s hudobníkmi klasickej hudby a objaveniu širokého repertoáru – predovšetkým pre sláčikové a symfonické orchestre.

Juan José Mosalini sa narodil roku 1943 v hudobníckej rodine. Hru na bandoneón začal študovať ako osemročný a vďaka svojmu otcovi sa oboznámil s tradíciami argentínskej ľudovej hudby. Ako sedemnásťročný sa stal profesionálnym hudobníkom.

Už v ranom veku komponoval, aranžoval, interpretoval, sprevádzal a spolupracoval s najznámejšími orchestrami a sólistami v Argentíne – najvýznamnejšími z nich boli Osvaldo Pugliese a Astor Piazzolla, ktorí sa stali jeho blízkymi priateľmi. Počas tohto obdobia založil Guardia Nueva Quintet, ktorý až dodnes zostáva jedným z najzaujímavejších a najoriginálnejších avantgardných súborov.

V roku 1977 sa presťahoval do Francúzska a založil ansámbl Tiempo Argentino, ktorý sa predstavil na mnohých európskych turné. V roku 1978 nahral svoj prvý sólový bandoneónový album – skutočný dialóg medzi hudobníkom a jeho nástrojom, spájajúci poéziu a virtuozitu. Jednoznačné pochvalné ohlasy na tento album posunuli Mosaliniho do centra tohto umeleckého prostredia.

Založil množstvo súborov, medzi ktoré patrí Canyengue, čo je slávne trio Mosalini–Beytelmann–Caratini, a trio La Bordona. Na World Music Meeting v Baden-Badene v Nemecku reprezentoval Argentínu a bol hosťom celosvetového turné skladateľa Lala Schifrina. Skomponoval aj filmovú hudbu pre režisérov Serge Leroya a Stéphane Kurca. Na objednávku francúzskej vlády skomponoval *Casi un Tango*. Na podnet francúzskeho ministra kultúry napísal učebnicu hry na bandoneón. V roku 1987 vyšlo jeho druhé triové CD – *Imágenes* (Label Bleu) a v roku 1988 začal spolupracovať s vydavateľstvom Henry Lemoine na edícii bandoneónovej zbierky.

V roku 1989 založil na Konzervatóriu v Gennevilliers prvú bandoneónovú triedu v Európe. Spolu s Enzom Giecom a Atahualpom Yupanquim je autorom kantáty *La Parole Sacré*, ktorej premiéra sa uskutočnila vo Francúzsku pri príležitosti 200. výročia Francúzskej revolúcie.

So svojím Grand Orchestre de Tango účinkoval po celom svete. V deväťdesiatych rokoch nahral druhý sólový album *Ché Bandoneon*, odohral koncertné turné v Nemecku s gitaristom Robertom Aussealom, skomponoval diela pre tango orchester a detský zbor, vydal CD *Bordoneo y 900* s Grand Orchestre de Tango a založil kvinteto s huslistom Antoniom Ágrim, s ktorým neskôr uskutočnili turné po Japonsku, Veľkej Británii a Francúzsku. V tomto období bola tiež uvedená jeho zborová poéma *Paris Tango* pod taktovkou Michela Piquemala.

Juan José Mosalini sa predstavil ako sólový hráč na bandoneón s významnými sláčikovými kvartetami a orchestrami od Francúzska cez Nemecko až po Hong Kong. Počas jedného z festivalov „Buenos Aires Tango“ v Paríži si prevzal Medailu mesta Buenos Aires ako uznanie za jeho prácu pri zviditeľňovaní argentínskej hudby vo svete.

„Juana Josého Mosaliniho považujem za jedného z najväčších majstrov našich čias, po boku excelentných hudobníkov, od ktorých sa naučil tento výnimočný jazyk. Má dar vyvolať určitý druh výrazu, ktorý zjednotí všetky nástroje orchestra do jediného hlasu – samotného orchestra.“

Horacio Ferrer: *A Buenos Aires, c'était déjà le XXIe siècle* (V Buenos Aires majú už 21. storočie)

Juan José Mosalini is a modern master of tango. Living in France, he performs and teaches throughout Europe and elsewhere in the world. He created classes for the bandoneon where he developed methods of teaching technique and style. Students from many countries study his method at conservatories throughout France. He is a performer, teacher, and founder of numerous ensembles, recording artist and composer. His passion for many forms of music has led to encounters with classical musicians and the discovery of a vast repertoire – notably for string and symphony orchestras.

Born in 1943 to a family of musicians, Juan José Mosalini began the study of bandoneon at the age of eight and thanks to his father, he learned the traditional Argentinian music. He became a professional musician at the age of 17.

In his early years he composed, arranged, performed, accompanied and worked with the best-known orchestras and soloists in Argentina – most notably Osvaldo Pugliese and Astor Piazzolla, with whom he became close friends. During this time he founded the Guardia Nueva Quintet which remains one of the most precious and most original of the avant-garde ensembles.

He moved to France in 1977 and formed the ensemble Tiempo Argentino, which gives numerous European concert tours. In 1978 he recorded his first solo bandoneon album – a true dialogue between the musician and his instrument, joining poetry and virtuosity. The unanimous praise of this album placed Mosalini at the centre of this artistic milieu.

He has founded numerous ensembles including Canyengue, the famous trio Mosalini–Beytelmann–Caratini, and La Bordona trio. He participated in the World Music Meeting in Baden-Baden in Germany as the representative of Argentina and was invited by the composer Lalo Schifrin for a world concert tour. He also composed film music for directors such as Serge Leroy and Stéphane Kurc. On the commission of the French government he composed *Casi un Tango* and at the request of the French Minister of Culture, he wrote a text book on the method of playing the bandoneon. In 1987, his second trio CD *Imagenes* (Label Bleu) was released and in 1988 he began his music collection for Editions Henry Lemoine.

In 1989 he founded the first bandoneon class in Europe at the Gennevilliers Conservatory where he continues to teach. Together with Enzo Gioco and Atahualpa Yupanqui (librettist) he composed the cantata *La Parole Sacré* that was premiered in France as part of the commemoration of the Bicentennial of the French Revolution.

He performs all over the world with his Grand Orchestre de Tango. In the nineties he recorded his second solo album *Ché Bandoneon*, gave a concert tour in Germany with the guitarist Roberto Ausel, composed works for tango orchestra and children's choir, released the *Bordoneo y 900* CD with his Grand Orchestre de Tango and formed a quintet with the violinist Antonio Agri that later toured Japan, Great Britain and France. Also during that time his choral poem, *Paris Tango* was conducted by Michel Piquemal.

Juan José Mosalini has performed as a solo bandoneonist with important string quartets and with orchestras from France to Germany to Hong Kong. During one of the Buenos Aires Tango festivals at the Palais de Chaillot in Paris, he received the Medal of the City of Buenos Aires as a recognition for his work in helping make the music of Argentina known throughout the world.

"I consider Juan José Mosalini to be among the great masters of our time, alongside the excellent musicians who taught him this special language. He has the gift of eliciting a certain kind of expression, the fruit of a personal style that reunites all the instruments of the orchestra as one voice – the orchestra itself."

Horacio Ferrer: *A Buenos Aires, c'était déjà le XXe siècle* (In Buenos Aires They Have already the 21st Century)

Dovoľujeme si vás pozvať na

43. Gitarový festival J. K. Merta,

ktorý sa bude konať v júni 2018
a bude hlavne festivalom
„ČESKO-SLOVENSKÝM“.

Už teraz sa môžete tešiť na

PAVLA STEIDLA, PRAŽSKÉ KYTAROVÉ KVARTETO

a mnohé známe osobnosti našej spoločnej histórie a súčasnosti.

We would like to invite you to the

43rd Guitar Festival of J. K. Mertz

which will be held in June 2018
and will be mainly a
“CZECH AND SLOVAK” FESTIVAL.

From now on you can look forward to hearing

PAVEL STEIDL, PRAGUE GUITAR QUARTET

and many renowned personalities of our interconnected history and present days.